

هذه من الأضراس

Giorgio[®]
BEVERLY HILLS

[illegible]

אוסטון טרלוגה ופאמילי, ויליאםס' אפי, (16 פברואר) 2002-2003

מעד/ב **ש** **ב** **י** **ם**

הענק להוריד
מתנה
שאין יקרה
ממנה
חיים
יפים
יותר

הפקד את הטיפול ביקיריך בידי משפחה מסורה ואוהבת, בעלת לב חם ואוזן קשבת,

אלמי מבוגרים שהצטרפו למשפחת "אדם לשרות אדם", נהנים משרותים רבים וחיוניים, שדווקא שלא ניתן להם במסגרת אחרת.

טיפול באיכות שונה לזכאים לפי חוק סיעוד במימון חביטוח חלאומי.

**אתה מחזמן לבוא ולהכיר את משפחת "אדם לשרות אדם"
ולקבל את כל המידע במקום או באמצעות הטלפון.**

מחוז ת"א וגוש דן - רח' ירמיהו 7 ת"א - 03-5464815, 03-5461727/8

06-752523 והעמקים, 04-335828, 04-333830 יחיסם וחגליל, 06-324444, 06-322699 נהנית וחשרון, 02-246989, 02-249959 חדרות, 02-246989

שמך זית וחמניות לסלט טרי.

חדש!

יוטה
סלקט

מיוצר ע"י מילמור

יוטה

מיוצר ע"י מילמור

שמן הזית לטעם משובח, שמן החמניות לבריאות שלך.

לא עושים סלט בלי מלח ופולטל.
מחירים, לא עושים סלט בלי סלקט.
סלקט אינו רק שמן, אלא ממש תבלין המפאר את
הסלט. שמן החמניות מכובד בעולם כולו כסמל לתזונה
בריאה. שמן הזית מגיע לסלקט הזית טעם עשיר
עם ניוח ארץ ישראלי מוכר ואהוב.
השילוב המצוינו בין השמנים יוצר סלט נפלא ומעודן,
בעל טעם מדי ויכוח מושלם.
יש את סלקט ים משובח,
סלט בלי סלקט הוא לא סלט.
לטיגון ים יסלטי
לטיגון יבש יסלטי
לחבולת המדולה של סיגורית - שמן חמניות של יוטה.
מטריף יבש יסלטי - (שמן חמניות לטעם משובח).
סלקט - לטיגון
סלקט - לטיגון
פשוט וטעים

לא טעית זהו -

מיוצר ע"י מילומור

שמן הזית לטעם משובח, שמן החמניות לבריאות שלך.

ספר

זהבי צירוף חופת בשי

הידיים הוכחות
חופות שיש לאמנות

זהבי

כוחבים לנו

דעה אחרת

ההתנערות של המצליחיות

נח כאשר הבחירות עומדות בפתח וגדל ממלחן של הנשים במאבק לייצוג הולם כבר ברור לכל - זו העת לעריכת חשבון נפש והזקק מסקנות.

הכשלו כידוע, יתום, וככל שהיו צורב יותר, כך ממחרים להתנער ממנו. כך ארע בנושא ייצוג נשים ברשימות המפלגותיות. קשת הסיבות לכשלון הגדול, וחבה ומנוגת בראש וראשונה "כפל התפקידים" הגורם להתחשת הנשים ומבטיח כי לא ייוותרו להן ארצות נפשיות למתן אמביציות "מיוחדות". קיבה נוספת היא הרצון המובן של הנשים לשמר את מתחמי השלטון אשר נכבשו על ידם כדי עמל, כאחוזות גבריות; הסיבות האחרות נעצות במיבור הנשים עצמן.

אחת המבשלות גלומה דווקא בציבור מסויים של נשים משכילות, דוגמיות, בעלות קריירה, אשר בחניען לעמדת מפתח - מתפתות לשכוח שאין לפני דור לא היו יכולות להגיע לתפקיד בכיר מעין זה, וכי הגיעו למה שהגיעו, בגורף לכשרונן, בגלל מעולתן של אותן מפלגות דרכים, שפעלו בעיקר כחלק תמנעו של כדור הארץ, נשים מוכשרות אלה, דוגלות ואף טורחות ליהן שומבי לכך, בלא רבתי לשריון מקומות ואי משרות לנשים.

ידוע כי על מנת לקדם קבוצות חלשות, ותחא זו חולשה ניהולית רוחנית או חברתית, יש צורך לטפחן ואף להשקיע בכך משאבים מסויים, ואכן יש לחברה אינטרס חיובי בנשימות זה, ומאידוד וזאת נשכרת החברה כולה. לדוגמה: התוצאות המועדדות אם כי חלקיות, של טמון בני עדות המזרח. מגד, חוסר טיפוח ותמיכה במיעוטים נחשלים גורמים להפסד לחברה ככללה. שאלה מדוע יגרע חלקן של הנשים, המחיות למעלה ממחצית האוכלוסייה, בטיפוח, ובשריון מכון זה?

ועד שאלה מדוע אנו עדים לכך שכאשר מגיעה אשה לעמדת כוח, לרוב אין היא רואה לעצמה, מעבר להיותה מבמשת את כשרונה, גם שליחת הצבר הנשי עליו היתה נמנית?

סיבות רבות יכולות לעמוד ביסוד התנערות זו של נשים מצליחות, מנשים אחרות: יתכן ואלה רגשות הקנאה בשנים נוספות והעשויות להגיע לעמדת כוח כמותה, ויתכן כי הסיבה הינה התחרותה כי הצלחתה התודנית, החריגה, בניגוד לנשים אחרות, מוכחה בטר שאת את כשרונותיה הרבים. מה שלא יהיה, ריח כבד של קנאה וחוסר מרגן נודף מן התופעה.

נני פריידי, בספרה הקנאה, מציגה כי הקנאה הינה תחושה חסלמדת על חוסר בטחון בסיסי, והינה סימן היכר מובהק של חולשה, תורבא, חסר הבטחון. אותו חוסר בטחון בסיסי, המחויב נשים מצליחות, דווקא את המוכשרות שבהן, לשוב להמנין ולחדוש את כישוריהן, על מנת למקד את יחסה החיובי של החברה כלפיהן, בבחינת "דא גם אנו מוכשרות, גם אנו בעלות יכולת, אותו חוסר בטחון הוא אשר בעוכרין, כאשר הן מצליחות לשריון קדימה.

מסתבר כי גם בחלחלתן הן עדיין חשות מאוימות, בלתי בטוחות בכך שאכן תצלחנה לשמר השגותן. חוסר בטחון זה הוא אשר בסופו של דבר גורם להן לצאת בחצרותיהן נגד שריונים למיניהם, נגד דרישה למינוי נשים נוספות למשרות בכירות במשרות זרות ואי קרובות לעמדתן. חוסר הבטחון הבסיסי אף גורם לכך שכאשר הן אוחות בעמדות פוליטיות בעלות השפעה כלשהי, הן ממחרות לחזור ולאשר, כי אין הן מייצגות את חמין חושי.

ניתן לקבוע בראות כי כל עוד לא תצלחנה הנשים להשתחרר מסטיגמות הנחיתות שדבקו בהן, ולחוש בשוויון ערכי המלא - חיי שוויון בייצוג, ובחלוקת עמדות הכוח וההשפעה, בינו לבין בני המין הגברי, יחא בגד חלום באסממיה, חבל, ההפסד הוא של מלנו, ובמיוחד של בנותינו הנבחרות.

רבקה מלר-אלשיצקי, משפטנית

למה לעודד?

ב"סגנון" מס' 222 התפרסמה כתבה על צלם, שתחביבו צילום סיסמאות מחאה וכתובות הלצה הנמרחים על קירות ציבוריים (גרפיטי). בחיבת כתובות על קירות הנה התגלמות הווגדלים ואף מהווה עבירה פלילית. מה עושה הצלם מנציח את הכתובות. ר'סגנון' שישם במכשיר לעירור רעה וחלה זו.

רמת גן
פסח רוזנברג

צריך סיריח בריאות

יש מסעדות מכל הסוגים ובכל הרמות שאין בהן פיקוח על הגיינה ועל בריאות העובדים. וכך אין מי שדואג לאורח בעניין ראשון במעלה הבריאות. הפיקוח העירוני הוא שטחי ולא יעיל ולמשרד הבריאות אין כח אדם. לכן צריך סיריח בריאות, עם מתנבים אשר תופעל על-ידי מרעצה ציבורית עם שניונים על-יפי תקנות מוקנות על-ידי המועצה.

רמת גן
אברהם לאור

משכמה ומעלה

למי כמה שכורות נתקלתי ב"טופשברוק" באש, שהיא כמו שאומרים מלה הארץ: האחות אילנה כהן. קראתי כל מלה רצינית בסוף הכתבה ללחץ את ידה של האחות ולתגייס לה "כל הכבוד". אשה של חיוניות וחכו לעמוד מול אתגרים. זו אשה משכמה ומעלה, אשה שמתמדרת שעה שעה עם חיים ומות.

אורח חלון
רמת גן

להיות הורה

אחר צפייה בטלוויזיה בטרס "לי זה לא יקרה" הגעתי למסקנה כי זה עודד להורים (במובן להבין שוחרר זה לא מקצוע נרכש, הטרס מרכי על יחסי אב ובה כמיטאציה של התמכרות למסיים, וחייו רצה שהטלוויזיה תקריין יותר טרסים כאלה.

רמת גן
יוסף ברמל

סימני

28,11-10
סמדר בת אדם:
עומר - למה דוקא אני?

13-12
טלילה בן זכאי:
מורת של בוכבים

28,17-16
אנטישמיות נוסח יאן:
מומיקו נגד פסח

20
אברהם שרון:
נגד כל הסיכויים

27,23-22
משח אדמוני:
פחד מוות

26-24
ענת שרתוק-שרים:
שבת משבע עד אחת

30
תחביבים

עורכת:
חמר אבידן וליאורה עזי
עיצוב גרפי: נרפיח
ברסית אורלר, רחמי בנאי
מחשבים: יילה שניידר, סימה בללי
מלפון: 439474 (03)
מכירת הפקה: בחיה אבישי
מלפון: 439276 (03)
כל הזכויות שמורות למעריב ©

סיפור השער:

קרן קובלסקי, שלוש-עשרה וחצי, תלמידת חטיבת הבהניים במסגרת תרבותית, שקועה בחיבורים בתחילת השנה החדשה. לקרן ולסלנו - בגר תמימה טובה. צילום: אלדד מאסטרס.

לגלות עולם נסתר עם מדריכי נאות הכיכר

מדרך המשי לנחר היאנגצ'ה 3 מסלולים 21 עד 28 יום

בתוכני סין העממית לקבוצות ישראליות עם מדריכי נאות הכיכר

תאריכי יציאות: 28.10, 21.10, 4.11

ירושלים: קרן חיסוד 36, טל. 02-636494
תל אביב: חירקון 252, טל. 03-5463111
חיפה: חרצל 57, טל. 04-661316

STUDIO NEWS

החדשות המחמיאות של דלתא סטודיו

הישראליות הצביעו בעד התוית האדומה של דלתא סטודיו ■ מאז ההופעה הראשונה של "דלתא סטודיו", באביב 1988, הן הפכו לסיפור האהבה הכי צמוד של הישראליות ■ הסתבר שהנשים בישראל יודעות להעריך הלבשה תחתונה מעוצבת ואיכותית ■ היום זהו כבר סוד גלוי מאוד: הישראליות מצביעות עם כל הגוף בעד דלתא סטודיו ■

DELTA STUDIO

עומדים לצאת גם בישראל עם תחתונים מעוצבים, בדיוק כמו אלה שבחור'ל. כשניסיתי בפעם הראשונה את "דלתא סטודיו" - לא האמנתי. יותר יפה מקליין בכל הצבעים והדוגמאות - דעם עליונות חואמות. כשהחברות שלי אומרות "שוב פעם קבלת תחתונים מחור'ל?" אני מחייכת ולא מגלך את הסוד שלי, ושל דלתא.

ירצאים צמוד
רוחי גלור, 14, רמת השרון
מספרת על "דלתא סטודיו" שלה:
"חמדי ביקשתי מאמא, כשהיא נוסעת לחור'ל, שתחביא לי תחתונים יפים כאלה. של קליין קליין. את יודעת, עם גומי חיצוני ודוגמאות והכל. בפעם האחרונה שאמרת לה 'אמא, נגמתי כבר חסעי לחור'ל' היא אמרה לי שאין כבר כל סיבה להביא משם הלבשה תחתונה. היא סיפרה לי שדלתא

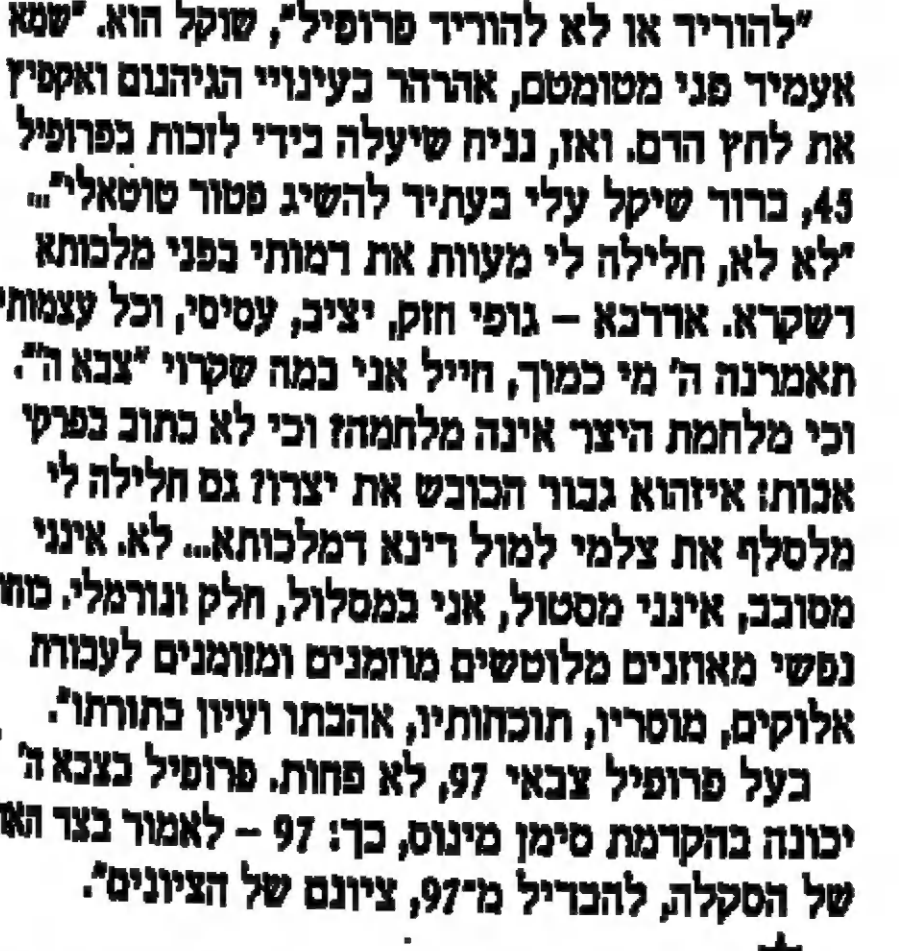
חשיפה ראשונה - דלתא סטודיו נראה נפלא על כולן!
אלי נשים בישראל שואלות שוב ושוב את האפרטי שלהן: "איך הם עשו את זה?" איך הם הצליחו ליצור הלבשה תחתונה כל קישה, מעוצבת ומחמיאה?
מספר, ש"דלתא סטודיו" הולם כמעט כל אחת. גורת הרגל המיוחדת מאריכה את היום, ומעניקה לכל לובשת מראה אצילי ומחמיא.
קשת הגוונים המיוחדת של "דלתא סטודיו" מחמיאה לכל סוג רצבע עור.
וג התומרים הולכים לקראת הלבוכשת: הולבשה התחתונה של "דלתא סטודיו" משאמה לכל עונה ולכל מזג אוויר.

ההיט של שנת 88' - מערכת "דלתא סטודיו"
המערכת של "דלתא סטודיו" הכוללת עליונות (גופית חזיה סקסית, קצרצרה) ותחתונים רואמים - היום ללא ספק הלהיט של השנה.
ההיכנסות גילו שאח העליונות אפשר ללבוש גם כחולצת גופיה מחמיאה או מתחת חולצת בית הספר. הספורטיביות שבינינו מעדיפת את העליונות למשחקי טניס, התחללות ומחול אירובי.
מספר, אבל "דלתא סטודיו" מחמיאה כמעט לכלן.
עשרות דיוקנות ב2 ו2 ועד נשים בשלות. העליונות תומכת בחזה ומבליטה בעדינות את הקומות הנשיים.
על התחתונים - אין צורך להוסיף מלה. הם מלכבים על הגוף ברכות, וגורמים כל כך שפשוט - תענוג להתפשט...

קיצו ומכירת משק, ואתה שומע את מקהלת צדיק של מלאכי השרת בכניסה לגן עדן. פותחים מה נותן ולב, ויוצאים להם שירים וקולות והרמוניות ישר מולם שמהם. חמים כאלה. ואתה נמס ומתבלגל להתאמן מולם ואיתם.
וכל בנאים שהגיע לכנרת ולא התבלגו קשה, שיטעם אכסחי עם גבינה בולגרית מלוחה וירע כמה מהחמור והמלוח שבחיים הוא מפסיד.

יעקב בן יוחנן
להקדים מכה לפורפיל

מאל ברור פרלמנטר, מגיע קול מחור החרד ושמוליק נכנס על כורזי לחדר הבריכות הרפואיות. שמוליק בן ישיב, חסיד יוניק, ובה למלא לא את חובותיו אלא את המפסים, ולנס על נפשו חזרה לישיבה, לחורח וחסידות.
"מי הם שיגעו בכוף שלי - בנשמי לא יעלה ביום גלעת", עינו צרה רופא בסניג החרד. "נורעלך גיבורים בתחתונים עומרים בשורה מוזמנים לבריכת רמח איברים. והרי זו חזירה נוראה לרשות הפרט".
"לחוריד או לא לחוריד פרופיל", שוקל הוא. שמא אעמיד פני מטומטם, אחרת בעיניו היתנוג אקפץ את לחץ הדם. ואז, בגיג שיעלה בידיו לוכות בפרופיל 45, ברור שיקל עלי בעתיד להשיג פטור מסואלי.
"לא לא, חלילה לי מעות את רמותי בפני מלכותא רשקרא. אורבא - גופי חזק, ציב, עסיס, וכל עצמותי האמברנד'ה מי כמור, חילי אני במה שקורי 'צבא ה' וכי מלחמת היצר אינה מלחמתו וכי לא כחוב בפרק אבותי איהאא כבר הוכנס את יצרתי גם חלילה לי מלסוף את צלמי למול ריגא דמלכותא... לא איני מסובב, איניי מסטול, אני במסלול, חלק גורמלי. כוחות נפשי מאותנים מלוטשים מחמנים ומוזמנים לעבודת אלקים, מוסיי, תוכחותי, אהבתי ועיון בתורותי".
בעל פרופיל צבאי 97, לא פחות. פרופיל צבאי 97 יכונה בהקדמת סימן מינוג, כך, 97 - לאמור בצד האחד של הסקלה, להבדיל מ97, ציונם של הציונים".

שעמד בסמוך והביט בהם בהערצה בידים שלובות... הובלגרי עשה הכל בעצמו ולא בא בטענות. איך אחד לא חייב לו שום דבר, אלא אם התחייב לכך מראש. אולי יש בולגרי תלונות. בעל מסעדות ברוב בול, חיים ול, נגז "להולונג" כלפי הקליינטים שלו, שאכלו אצלו בהקפה והבטיחו לשלם "פחד, מחורתיים".
"מהבטחות שלכם בנית כבר בית, או ממה אשלים את המסיים".

בולגרים מלונגים מגשתי גם כנסס הבולגרים של חגיגת ה40. המארגנים שראו איך המעלות מסמסות אל מקביל 40 חייבו קצת ביגס לבין עצמם, ואמרו נ כן, מספר סמלי 40, למדינות, לעליה הבולגרית ולחמסין, והתחללו קצת שאולי המעס לא יגלו הבולגרים שלהם חוש אומיות יקי, ויעשו מה שכל אדם גורמלי יעשה במצב אוויר לוחט שכזה ויאמרו קצת. כי כנס או לא כנס, בחמסין חוז חזי אפשר לתועלף בקלות. נו, ודוברא, אנחנו חיי כבר לא ילדים ובאמת התעלפנו. לא רק בגלל העם הבר, בגלל התרגשות. נו, באברים, למע אתה מצפה אחרי שלא נגמרת 40 שנה עם הבורח שיקרה איך חזר בסופיה או בסטאנובורד.
מי שפגש אי פעם בולגרים עצובים - שיקים מיר ויבדוק אם לא היו אלה בולגרים מוסיפים. הבולגרים האמיתיים יודעים לספר בדיחות ארמניות. שיעשו לך את השכר, ובעיקר - הם ידעו לשייך. על חשק הבולגרי כבר ריבנו הרבה מסתורין. משימה זו יוצא לחס מהתרגז מהתנחל מהלב והנשמה, או מכולם ביחד שיתול שלא מתקדם חתה. אחת מוסיבי דור 7 בולגרים, שורדין עם רחא חסוב, בעל תנות לקוסמטיקה, חבר

שפורשים לקראתך את זרועותיהם וחבריהם רק תבוא, והם יאמנו אותך לחיק המשפחה והנצחית.
"בולגרי - הוא רומני מיטש", אמרה חנה, שבכעס קראים לה חני, מלשון חן והיא אשה חגיגית ומלאה חגיגות וחיים, כפי שרק חני בולגרית יכולה להיות - רצחקה. מאר צחקק. כי חנו אחד הברבים שהבולגרים יודעים לעשות על הצד הטוב ביותר: לצחוק על עצמם. "בולגרי איך פגע לא יחלל ולא ישבח את עצמו", לימרה אחי אביה מבורך פרק בחלכות בולגריות. את תפקיד המקלסים והמוללים משאירים למי שפונסמם, נעכער, באה מחנושה. הצוענים, למשל.
אצלנו, הימתיכונים, קוראים לה - אנשים צנועים. בחגי אנוח, גם מורים שאין אצלנו הרבה מהוגז המשובת הזה. מצדד גידי, הצניעות, בארץ המדת, חמורים ומחמרים. ולכן אין בולגרים טענות. בולגרי לעולם לא יעלה בדיעו לבקש ממישהו לעזור לו להרים משקל כבר כלשהו. ארוח, למשל, כי הבולגרי לא נוחו הדראות ולא מבקש עזרה. הוא עושה הכל בעצמו. כמו עני, ראיתי יהודים מוכים כאלה, בגו 60 בערך, סוחכים כסאות, משאות ושאר ירקוח, ולא משמיעים ציוץ קטנטן שבקטנטנים לעזרה לכיוון של החברה הצוענים יותר, דור שני לבולגריות, שכבר קיבלו על עצמם על תורה ומנהגים ישראליים של ראש סקן,

בולגרים מלונגים מגשתי גם כנסס הבולגרים של חגיגת ה40. המארגנים שראו איך המעלות מסמסות אל מקביל 40 חייבו קצת ביגס לבין עצמם, ואמרו נ כן, מספר סמלי 40, למדינות, לעליה הבולגרית ולחמסין, והתחללו קצת שאולי המעס לא יגלו הבולגרים שלהם חוש אומיות יקי, ויעשו מה שכל אדם גורמלי יעשה במצב אוויר לוחט שכזה ויאמרו קצת. כי כנס או לא כנס, בחמסין חוז חזי אפשר לתועלף בקלות. נו, ודוברא, אנחנו חיי כבר לא ילדים ובאמת התעלפנו. לא רק בגלל העם הבר, בגלל התרגשות. נו, באברים, למע אתה מצפה אחרי שלא נגמרת 40 שנה עם הבורח שיקרה איך חזר בסופיה או בסטאנובורד.

מי שפגש אי פעם בולגרים עצובים - שיקים מיר ויבדוק אם לא היו אלה בולגרים מוסיפים. הבולגרים האמיתיים יודעים לספר בדיחות ארמניות. שיעשו לך את השכר, ובעיקר - הם ידעו לשייך. על חשק הבולגרי כבר ריבנו הרבה מסתורין. משימה זו יוצא לחס מהתרגז מהתנחל מהלב והנשמה, או מכולם ביחד שיתול שלא מתקדם חתה. אחת מוסיבי דור 7 בולגרים, שורדין עם רחא חסוב, בעל תנות לקוסמטיקה, חבר

גדעון חסיד
אגדה שהתאמתה

ב ילדותי היה לי כר, שווה מצופה רקמת ציור מקסימה. שורת ברודים גבוהים, ירוקים כהים לצידם חלקית מס כבדול"עמק, וכדור ירח משקקי מעל. ילדים אחרים מנסויות, ועם זה קשה למכור להם פנטסיות. אחרים אף הכי עם הציור - נעים היה להניח עליו ראש - פתח ללחום. אך בתוכי נגימה ביטלתי את האפשרות שקיים היכן שהוא אתר שכוח, ברודים כה ישרים ונישאים, מים כה כחולים, נוף גן העדן - עוד אגדה שמבוגרים נוהגים לספר לילדים, כשנשי הברדים אינם לוקחים אותה ברצינות. אלא שהפעם זה ציור. בבדול - מרחבנו הטבעי, אותו חרשנו לגובה ולשקם - לא נמצא אתר שכזה. בודאי שלא בדוך ורומה אל המרכז היהודי הגדול - פתחתוקה, רמת-גן, חליליבי - רדד רצופה חולות עם מובלעות ירק - שלא היו רומות כלל למסעות חולות הקשיחות של חכר. איך מראות מבית הוצר ההליוודי, אליהם נמשכנו בעבותותיסקס, גותר, חרף כל הקסם, צלולוח וחשודה - מה גם שסוג הנוף הזה לא נכלל שם במס הציור.

כיתנים אני נצי. הוציר, חכר, האגרות, נארוז מכבר כצורר ובשיה - עד לים קיץ לוחט, בו יצאנו במסגרת גרביע לצערה מחיפה אל עמק נבולוח שממערביתם זכורה לרע, חולות המפרץ יוקרים ומישישים את האדם - שעות על שעות, לשנות, ללא תמורה וחסות חל. למרגלותיו, בשורה ישרה כסרגל, ניצבו בודשים גישאים, בודיכיה מוחלט, משל היו נצמדים בארץ אחרת, ורוקחן מן הקיץ. לצידם השתרעה חלקית מים יפהפיה - לא בריכת ירדס מצופה דיוקת אלא חלקייהבה בודקהת כבדול"עמק. סממרגנה שנגלגלה כמציאות ואתה יכולה להנח את הבודשים ולחשקשק במים הכחולים - בוח מבראשית שיר אדם והטיסה בודשים לסוככו.

או נקרא המקום "מעינות קרדני", היום, "עין אפק" - שמורה המשתרעת על מאות דונמים בחוכם מעינות יציות הגביעה של נחל תענע, כמקום מרחבי וחולות - ניצבים שיכוני קרית ביאליק, הנשקפים כמעט לשמורת ירשוח הגנים הלאומיים מרחו לתחתות שבילים, לבנות גשרי עץ, לתנחין שלטיוחכר. בעתה נודעת כח החסידות החדרונה, ובחסיים, שחפים קליים. טמנת קמח עניקה שנלגלה מכב כחח חמים, מעליה מבטראן גבות, מרשים, חולש על הכביה הירוקה - נעלמו כליל מוכרזי, מה שלא חלם הציור על הכי שם לשחף לתנחל לא תהיה כל מקום במסגרת החכרון, אך היכן חמים הכחולים נשאבו כולל. נותרו רק הבודשים, מבישים, מול חלקית חדרבה - עדים רומטים ליעשה שהחתה. ובכל זאת, משהו כאוויר, גם היום, חול, רדוי קסם.

בבגרותי, באי יוח, נצצתי לא טעם, נפמם, נוכח מראותנו של מן הטולח חתה. מראות של בודשים ירוקים כהים בצד מים כחולים, ששימשו את מקור חושאח לרוקמי הציור של חכר. אך זה לא רמו לעולם לא ידמו לבודשים הנשיאים, לחלקת חמים וחופשה. של קרדני, בחלות, בית קיץ לוחט. אגדה שנתאמתה.

אריה יאס
מתבלגרים

ה לא בילגרו אחי ככות, הבולגרים האלה אני מודה ומתודה שתבלגרוני מרצוני והאמנתי. ובתנאה. חיי לא כל יום אתה שונש הבורה מסוגיות של בני אדם.

11:10

אצל בן צור

כיבואל

כמו בכל שנה, כבר הרבה שנים, חוגגים את תחילתה של השנה החדשה אצל בן צור ומשה בן צור, ביבנאל. מה שהתחיל כמפגש חברים, בעיקר ותיקי הצנחנים ואנשי העמק מחסיבה, גדל והפך עם השנים למסיבה רבתה בהשתתפותם של מאות אחבי הזמר העברי שבאים מכל הארץ למושבה ביבנאל שליד הכנרת, לשיד ולשמוח עד הבוקר.

עניין של מסורת שהתגבשה מיד אחרי מלחמת ששת הימים, שמושקה בן צור היה אחד מגיבוריה. הוא היה אז נהג הוחל"ם של מוטת גור, מפקד חטיבת הצנחנים שפרצה לירושלים העותיקה. והפקודה "בן צור, סע"ו שנתן גור לנחג, הסכה לכמה הפריצה לעיר העתיקה.

בן צור - וא"י ויר במלחה

אז גם השנה חגגו אצל הבנצורים, בחוץ על הדשא, וכמו תמיד היו שם הכליזמרים, אלה שחיו מאשר לשיר יודעים גם לנגן. בערך 8 אקורדיוניסטים, שנינגו ברוטציה, איזה ארבעה, חמישה חוצצרים, ביניהם ראש השב"כ, וגם מתופם אחד. ובין אלה ששיר איתם במרץ חיימק"ח לבקוב, רחל, רן פקר, רבקה מיכאלי, מניח ומניח רחל, תרומתי, גורי שגיא, מיכה גולדמן, גבי לטש, גרוע, פחוסקה (אפרים חורם), אורי שמונז, יואל דקס, יואל גור ואלי גיל (דאוד) מחבית האדם בירושלים, שבא לבוש בלבוש לבנה, "כדי להראות שהענינים גם יודעים להורג", כך הסביר לכל מי ששאלו אותו "מה זה חשמלה חזאת".

זעקה

רית פייגבלט, ציירה, וידעת שאת החמונות שזוהי מציגה

קריס צלריס

רן פקר ואקורדיוניסטים. י"ל כל גל נושא מוכרז

יצחק ולאה רבין, ציץ וזיה להם וחברים, במסיבה לזכר גרוע מחו"ם

עכשיו בפואייה של בית החייל בתל אביב, לא יקנו כל כך מהר. "מי ירצה לחלות דבר כזה בסלון" היא אומרת. יש להניח שמעטים, אם בכלל, יסכימו להיות עם תמונות המוות האלה, המציאות את כאבה של אם שאיבדה את בנה הבכורה בתאונת דרכים.

תערוכה על הקטל בדרכים. הצורך של רות פייגבלט לזעק וגד עקומות התאונות שנמצאות בעליה מתמדת. זה רק מקרה שהיא מוצגת ביום השנה למותה של חבת, דפנה פייגבלט, קצינת חינה ששיחיהתה ברמה ויצאה ערב יום כיפור לבקר את החיילים במוצבים. חליף התחפר, דפנה ילדה יפה, מכשרת, נחרה במקום.

אמא שלה רות, ששנה קודם חלתה בסרטן, חיתה אז בעיצומם של טיפולים כימותראפיים. על המחלה הקשה היא הצליחה להתגבר, על מות הבת לא. שנה וחצי של דכאון וחוסר אונים. "זה לא היה פשוט לצאת מהמצב הזה. אבל הוחלטו שאני נושק למעלה", היא אומרת. "חזרתי לצייר. הנושא של תאונות דרכים העסיק אותי. מצאתי ררך להתמודד עם המצב. דפנה, ביום שנחרה, חיתה אמורה לזכר את שבט הצופים בקרית שמונה.

רית פייגבלט, חמונה בתערוכה

בספר הזה קיבצה הוצאת "כתר" שירים חסינים מאוספו של מחנכים, ומצורת לו גם קלטת של שירים חסינים בביצוע מקהלת תנ"כית האדם וטקסטים בעברית שקראו יוזאם גאון. ואת הספר ותקלטת קנו החברים במסיבה. בעבור 30 ש"ח. שכן הסופרים יתרם לקרן למחקרים בנושא חסידות.

את השירים שבספר שרו יוזאם גאון, אמנון ברנזון, רחל אלהרן וקובי אשרת. שרו גם את השיר על מחנכים שכונת בועז אמלבוים. קרא את מכתבו של בנין שחזון לאיור. ושר הבטחון, יצחק רבין, אמר: "גדעון היה שייך בצח"ל לאלה שדרך חשיבתם ותחומם עשויים לא היו מהשינויים. טוב שיש בצח"ל אנשים יוצאי דופן". ואחרי החלק היותר פורמלי של הערב, המשיכו עד כולם לשיר שירי מולדת. ואחד החברים כל כך הרבה חגיגות אחרי מותו. גדעון אהב חגיגות, הוא בטח יושב לו שם למעלה מבסוס".

הפוסק האחרון

אורי וזוהר ורעייתו אליה ועו לחמונת חברים ותיקים אוי לוי וטלילה בן זכאי והגיגע מבנים בירושלים לחתונת בתם וזו, שניערכה במלון "השרון" בירושלים. הם שרו שם שעה ארוכה ושוחחו לחמאם עם האורחים. חדרו של הכלה תא"ל (מיל) אשר לוי, הערב כמנכ"ל עם ח"כ אברהם ששור, סיפר לאורי וזוהר על החבטות שנתן חרבי מזור לבוס שלו, כי העסיקם לא יסבלו אם הוא יעסוק גם במיליטריקה. והנה - לא כך הם מו חדיבים. תנוד לו, אמר וזוהר, שיתחום מחמש, לא מעשר. מחמש, ואם הכל יסתדר. אבל, חור אשר לוי לטענתו, חרבי אמר שיהיה בסדר... דבר אחד זה מה שכתוב בעדות. שיתן מחמש פסק אורי וזוהר ולא הוסיף.

מר כדורסל, טל בורדי, ניגש אל שולחנו של אורי וזוהר שחשב עם שותפו לשעבר וידידו אברהם (משול) דשא וסיפר לו על עבודתו כמאמן קבוצות נוער בכדורסל. וזוהר לא שבע מלשמוע ושאל שאלות רבות.

אליה וזוהר, בעלת המראת הצעיר והקיק והבלתי משונה, קיבלה בתנאה את המחמאות שהגיעו עליה חברותית, אך דחתה בימים האחרים והמנות לבוא לבלות אתן ברול איב. תבוא אתן אליה וזוהר - היופי הוא אצלנו. ■

חלמה חד

יש גם דרך נוחה ויעילה לטפל בכינים.

פניקס ספרוי - וגמרנו! טיפול בפיגמנט אינו חייב להיות מסובך ומייגע, אפשר לטפל בפיגמנט בקלות ובנוחות - בשיתוף פניקס ספרוי - וגמרנו!

פניקס ספרוי - וגמרנו!

עופר כבר לא איתנו.

[illegible]

היום ישנם הנעגרים. בעגרים כאבים עד מתק והחלפתם האחר. מניין לקח את הכות, נעבין אנו... עור. ים באמצע חדר המגורים של שנת 1978 והתפרצה בעוד המהלך. כאבי שנת מתגברים, הקתות, תפוחים הטרופים בדיבור. באתר EEG. אחרי שנת מחורש התגלה הגידול, תהיה תגית התברר שהאמצד. הקרנות, שפילוס בימים, יאשו, ותר נכון - שנת חוסר אחרי עקיר. בריקות, קחות. באמצע חדר האוטוס 99 את נפר. והא חסס לוח 9 שנים ועד שנת עת קצת. עור. למד והקא אוני - שנת אור. כרונולוגיה של מחלה מתועדת באמצעות צילום שנת מתגלה כי דור הייסורים מיום הגילוי ועד מותו. באמצעות יסן שאלתו, אנו, תהיה באותה הקשה, וגם באמצע שנת עוריים שנכבדו על שנת בדיבור. באמצעות אנשים גידה אן ובנה חוליים שנת יחידיו בנתיבי הייסורים של החולי חסס. אן, ובנה, אילנה ועופר נמצאים יחד בבית החולים, בשעת של שנת, בימים של סבל, בשכרות ודורשים של סבל. חסס, במסיבותיו, אן מובלים במסיבותיו תועדה אן את אדן עם מצערים במסיבותיו, דברים שכותבם מל כהאס כפחית לסר.

24.12.83 הילילה שבין שבת וראשון.
אסור לישון בגלל הכדיקה מחר (EEG בשנית-
נים) ללכת לעבוד במפעל, בכוסט. כעבור זמן קצר
נ"ר מקבל כאב ראש, כנראה בגלל הרעש, ומבקש
תסיס. הולכים לאכול עם השומרים, מנסים להעביר

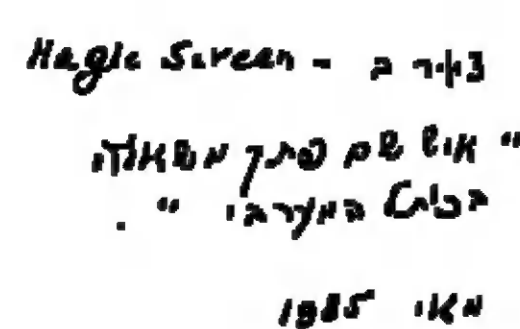
את הזמן. אחד כך, בחדר, תוך כדי כאבי ראש רצופים, לא חוקים מאד - מציירים. עופר מצייר משהו ומבקש ממני לנחום מה זה. לא ידעתי בדיוק. הסביר לי שזוהי טש בשך שבעוק בו מולג'. לידו רמות וסופתת את המנן כשהראש שלה כאילו מחוק בכוח בקווים שחור רם מרחיק...

[illegible][illegible]

12.7.85
אני שואלת מי רוצה גם (קפח).
עידה: אני.
עופר: גם אני.
חגי: אתה רוצה לשתות גם קפה?
עופר: לא. אני רוצה גם.
חגי: איזה נס?
עופר: אתה יודע.
חגי: לא. תגיד איזה.
עופר: גם שאני אבריא, עכשיו.

עופר: לא צריך נס יותר גדול. נס מהלל.
אבלה: ביקשה שהתאגדות שלנו תתקיים
עם, בלי כל ניהול וסדר. כל כך מעוגן במ
לדים, בעץ שלפני הבית. הילדים אינם, ל
ות את הגינת המודעות, 3 מטר מהבית, א
אקלימיסטים. הרבה פעמים היו עוזרים
מה אנונימי שוכנים להבין מצלמה, לצלם
ים המזרחי, בדברים שונים כאלה שבמיד
ים המזרחי, בדברים שונים כאלה שבמיד

עירומם, חבית, זה המקום שבו מיר
ים את המפעל שחגי, האבא, עובד בו. זה
דורות, האותות, ורובת יחזה לא האמנים
ו זה לא הרשא חגיגה יחזא ואלהה עם עד
שלוח מהארון את הכבית שהוא קיבל במ
ולדתו 18: לשחק המסניין כבודולג - כמ
למה דווקא אנני' שאלה שפמרה באותיו
שאלה הכי מריוואלית ככל בית, כשרק אוממה
ששות משה.

שבת, 20.4.85

שבת, 20.4.85
 יעריין בבית החולים. הפעם כשציייר ביקש לדעת
 אני רואה כציור שלו. בדרך כלל לא שאל ואני לא
 ידתי. והייתי מבוכה. ואם מה שאגיד לא יתאים למה
 מתכוון בתוך כל הכאב, התסכול ותוסר החראות זה
 כמעט הדבר היחיד שהיה במוח בו...
 במחשבות הוותיק

אברתי אשתי וראה כל עוב שומאים להטביע את
ש חסן עז מה הפעור... הוא כל המסכן בקבוצת
בניה חסדא... המסכן וראו! ואמר: "זהו מרחק כי הוא
על קצרות את כל רואה את דני, והוא לא מצליח
ניצח להמשיך שול". אחר כך הסיק: "לכל מה אם יד
תלת את ראותי ראותי" למפי שחמו על הפחנה
לאה בינו, על כך שאומרו "בראש את... אבל כש
בבית: כשני צלצולי המושך לתפקד כרגיל
מפני שכלום הוא על מה לא שחק את... אשתי
על עז וראש שלמה וראו חשיב: "זה לא שיק" ואני
כך ירעתי מה שיק."

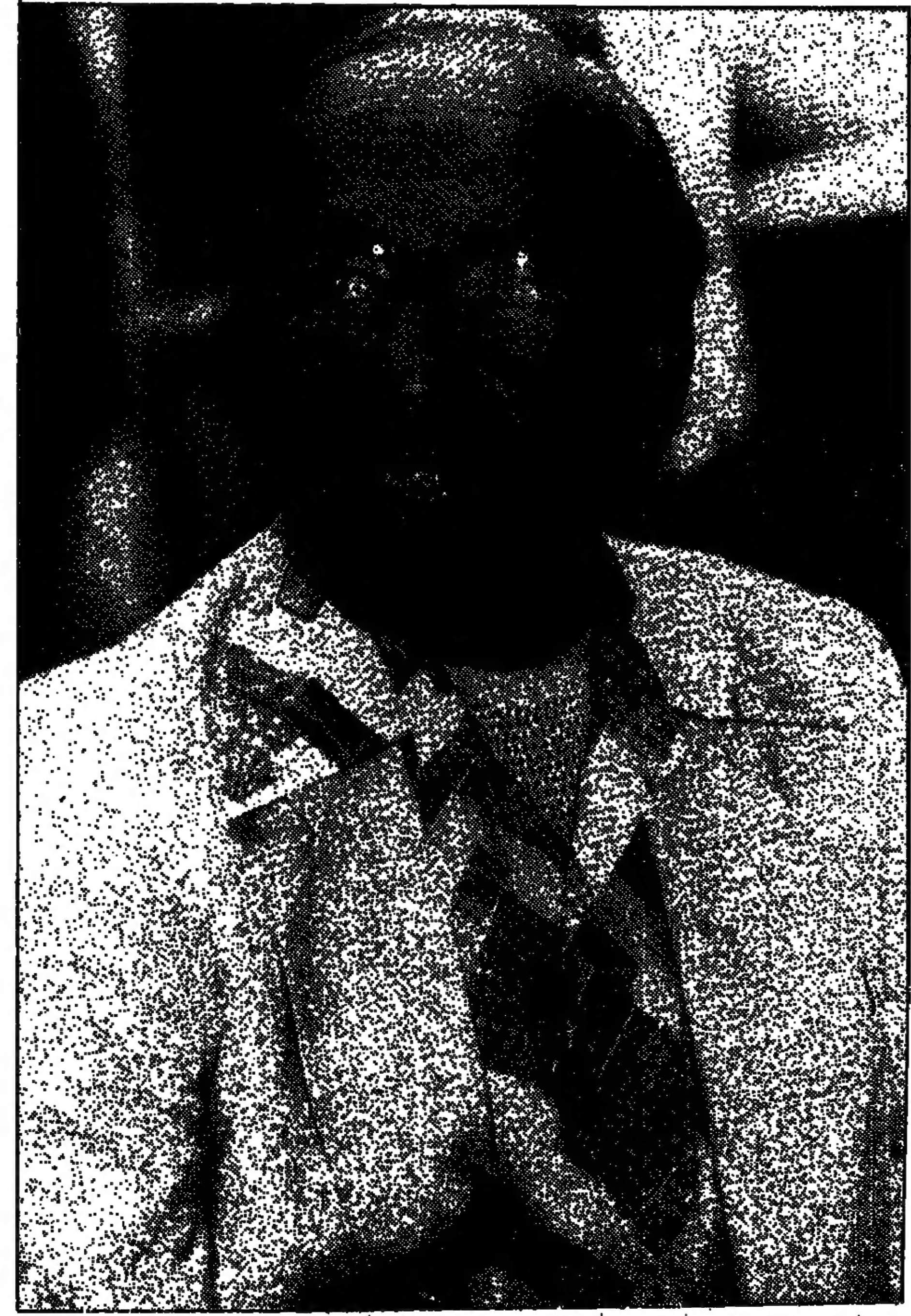
אדם מילרד מניח

בשלושים עשרה אילנה תערוכה קטנה מהציורים
עופר, חברים, ידידים ואנשים שביקרו, אמרו שזה
נב לזאת. משם התגלגלו הדברים. נבחרו 60 מתוך
1 עבודות: "חלק בגלל שאהבתי, חלק כי היה בהן
ר משמעותי בעיני. אחרות היו בעלות אמונות
ייחודיות".

(המשנה בעמוד 28)

מורה

סגורד מייזר, סאני בפי תלמידיו מעריציו של המורה הבולט ביותר למשחק בארה"ב, חוגג בירושלים את יום הולדתו ה-83. לגיל אין השפעה על מי שעדיין זוכר את יופיים של התלמידים גרייס קלי וגרגורי פק.

סגורד מייזר, איש שאוהבים לזכור

ריום קלי היתה ללא ספק התלמידה היפה ביותר שלמדה אי פעם בבית הספר המיוזר. מקיף ותלמידה החזקה במחשבותיה, מליה, נהג סגורד מייזר, ראש וראשון למורי המשחק בארה"ב, שהגיע לביקור בישראל. זהו ביקור ראשון של מייזר, "סגורד" בני תלמידיו, אצלנו. העילה - יום ההולדת ה-83. "התרגשתי מאד ליד הכותל המערבי, אולי, הוא מוסיף בחיך, משום שאני כבר יותר קרוב ל"שש", הוא מספר לתלמידיו לשעבר רינה ורדון ("כבר לא מסקין"). למען האמת, הוא כבר כמעט היה "שש". עבר ניתוח לחצות גידול מרטיני ונותר ללא מידור קל. מאז הוא נעדר בחיבת התורה. לאחר מכן, כאשר מחמת קשיים בריאה מער, נאלץ לעבור ניתוחים כדי לעמוד שוב על רגליו. 12 שברים משופצים שהם 12 סיבות טובות לחאט את הקצב ולהתמסר לכתיבה.

לייל אין משמעות

לא אצל סגורד. הוראה עברה והיא עם חרים, ומעור התלמידים מתרשמים על דלתו, וידיד ג'ימי שר וייל מוכן לשמש כיד ימינו - לגיל אין משמעות. רשימת השחקנים המפורסמים שעברה את בית ספרו של מייזר - מרשימה. זוכי את רובם, בייחוד את הבולטים. את חיופיו של גרייס קלי, שלימים הוכיחו עצמה גם כשחקנית רצינית בכשרות המפורסמת. זוכר גם הריגשות המגוונות לכדי של ריאן קישון נא עוד נקראה ריאן ויל, את גרגורי פק שסבל מן שחלת התינוקת אלו רק כאל גבר נאה ואת ג'ואן וורדור, שבלטה מרובם והראשוני במריצתה והציגותה. במיוחד הוא זוכר את ריבוי דובאל, שנאלץ לעבור דרך ארוכה עד שהוכיחו כיכולתו ואת השוכבות של מרטיני מקיין. סטיב הופ, גושא למחלה, בין המורה לתלמידה ותיק בורדד מלייטמן, לאחר שהחלס לחיפיו בגלל ותר משמעת.

הכי חשוב - כשרון

"כשרון לא יכול תמיד לפעול במסגרת מוכנת והנהגה למימסר. בעיני לא היה רב חשוב יותר מבשר רדד, אומר סגורד. "קצת לא נוח לדבר על משור שאינו יודע מהו, כמו הכשרון. איש אינו יודע מניין בא ומנין נסע בארץ? כנראה בירדן או בשנת חייו הראשונה. ראו את מוצרט בן הדס? אפילו פרדי לא הצליח להבין מה זה כשרון והנהגה כי את כל כוחות הנפש האנושית לנהל, פרט לכשרון". על יחסו העמוק לתלמידים שהאמין בכשרונם, מעי רדד רינה ורדון ממוקד ראשון. גם הוא נוקטת לעצמו כשנקלעת למצוקה. כשהתקבלה לבית הספר, זכתה במלגה, אך התנאי היה שתקשיש את כל זמנה ללימודים ולא תעבוד. אלא שהיא נוקטת למחמשים והאשר הוצע לה להגיש מינה בקול אמריקני, לא עמדה בפי תו. שעת השידור הייתה בערבית והיא עלתה להתחמם מבית הספר ולחזור אליה, בלי שירגישו במורגנה. אורי מסר שבעות נחמסות והשפעת. "סגורד" היה זה שנהג ללעזתה גם כששיח, שהיא יושבת ליד בידורליהם.

שלו כובים

ישראל: סגורד מייזר (במרכז) וחבריו (מימין) דני דרזין, אן בירן (תלמידו), שחקן אמריקני, אלכס קופא, דני קארול.

נכונותו, אי אפשר היה לזייף, מסכימים גם אלכס קופא ואן ברגרין, עוד שניים מתלמידיו לשעבר, שעלו אלו לרגל יום הולדתו. מי ששכר את תולדות התאסורן האמריקני, עשו למרשם מהעובדה שסגורד מייזר נמנה על מקיפי היאמרון קבוצת ג'ורדניאמאר. הקבוצה הזו אורזתית לשחקן המשמעותי ביותר בחיי התאסורן האמריקני. יחד עם לי סטראסברג והארולד קלרמן, ועוד 28 שחקנים שנבחרו ע"י השלישייה בקפדנות, הונהג ב"1951 אכן היתה לתאסורן האגרי, שפעל 16 שנים וב"י ששם את חזרתו של סטניסלבסקי הגדול.

מקנה בפרסום

לפני שנה יצא לאור ספרו של מייזר על משחקי הכדור. עילת יריבות מתמשכת עם חברו לרדד, לי סטראסברג, האיש הנחשב לשחקן ולמורה מות מוב מני - ולמרות זאת שמו נרשם ככותרת המורה של סלם התאסורן. מייזר, לעומתו, נאלץ להתחמם בזה חזרתי המסופק בלבו. קטנה יש להגות, מורים ותלמידים וישראלים ומר

מערך לבנות בקליפורניה, באקלים נוח, ושם הוא מעי כיר את הקרס למקצוענים. מרובי בשתי שנות לימוד, בתו רשאים התלמידים רק לקבל עבודות מודמנות, לא להניח ממשכת לסרט או להצגה. "מי שלא מוכן לקבל על עצמו את התנאי הזה, רשאי לבחור בדרך אחרת", אומר המורה החתיק האמין שהתשתית שהוא מעניק לתלמידיו, חשובה לטווח ארוך, הרבה יותר מחסיד. בסתיו ובאביב הוא מתייצב בבית ספרו הישן והטוב הניבדרדד מלייטמן, לעבוד עם התלמידים החשובים בשלושת הכתובות צמוד אליו ג'ימי הדייבן בעל חזקן הלכן, המתאר את יומיו הקרובה שביניהם, כשל בן ואב.

לא התאסורן שחלם עליו

24 שנים שהם יחד. הוא עצמו שחקן ומורה, אבל מצטנע. מוב לו במעמדו כאטיסמנט של סגורד, שהוא בעיניו, כמו גם בעיני רבים אחרים - גדול המורים למשחק באמריקה. 60 שנה הוא בעולם התאסורן, למעלה מ-50 שנה כמורה. דבר לא נעלם מעיניו. התאסורן שהוא רואה, אינו זה שחלם עליו. חוקי התחרות החופשית השוכים לתעשייה ולמסחר, אינם תלמים את עולם התרבות האמנות, הוא קיבע שאם קנה המידה היחיד הוא כלכלי, התרבות בסכנה. מה שיישאר ישלש בבישה זה חומר שייבחר ע"י המפרים כדי לטקס את טעם המוגנים - קליל וקולקט. רוב כריטי התאסורן, הוא מספר, נקטים ע"י גורמים המ" חרים אחרי לקוחות ומציעים להם ערב מהנה בנידור רק, עם אירועי הנגה - ואם אפשר גם מורחת צמודה. מה להם ולתאסורן מוב, חזיתית, המתמודד עם אנג' ריסן אם השלטון הדמוקרטי, לא יבין את מה שהבינו שליטים מוסלימיים במאות הקדמות, שעליהם מוטל לה הנהגה לטעם את האמנות - קשה לשער לחיבן נמרודד. תלמידיו של סגורד מפורסמים בכל העולם. מעטים שומרים על קשר. זו דרך העולם, ובחורא דרכם של שחקנים שהם, מסבקים, אנוגטיים. לעיתים רחוקות הוא מקבל אגרת רכבה לראש השנה, או חממה להנהגה ורשת. גם כשהוא, מספר לי בכאב ג'ימי, הם לא נוזל-זו, פרט לסטיב מקיין. הוא צלצל ואמר לי: אני מבין שסגורד חולל רומה לרעת כמה אני יכול לעזור - ואני מתכוון בכסף. חזק תגדל שדוקא הוא, במסגרת של דבר, מת מברסן. סגורד מייזר, בן לברסן והרמן, מתגרים יחידים מונגויה, ליד ברזילק, נהג את יום הולדתו בירושל לים. מבין יצא לסיים את תפישתו כאלכסנדריה ומרד ק. באמצע מסמכיו, עליו להתייצב שוב בבית ספרו הישן והטוב, הניבדרדד, כשברשימת התלמידים שוב ימצא שם ישראל. הפעם זו סוגל מוכמן מקיבוצ גש. "אלי אקבל ממנה שערות בעברית", הוא אומר בקיר צה "הגיעי חזקן שאוכל להבין את תלמידי הישראלים".

סגורד מייזר
מידות 88-89
מידות 35-42

קרוקודיל

תקופת המדינה
דיוגני סגורד שער 5/7 ת"ר
טל 209477

סנדרה והלנה דיבה וקאח קלאהאן והלנה.
זוכות אותה, השנה אחת...

אבן בדרך לסיאול

בזמן זה קרה בדרך לאולימפיאדה בקייאנג, שתי צעירות, סנדרה וקאח קלאהאן, שחקניות בחרות אר"ב בכדוריד, הגיעו שיווקי בעת אימוניהן לקראת האולימפיאדה - "הלנה המסדרת אותך". הלואי וכל האבנים, החצץ והלבנים המתועפים באיורנו היו מסוג זה. הלנה הזו שנולדה באמריקה נועדה לסדר את כל התוכניות במחנה. נראית כמו לבנת חומר במידות, צורתה ובכבונה חכמתה, אך היא עשויה גמי קל, ספוגי ורך. אפשר להשליך אותה בשקט וללא חשש במירקע של הטלוויזיה המעצבת, בראש הבעל/האשה/הילדים/המעביד/

קורים צמרים

בצג המחשב המרצד, בחלון, בגנ - בכל דבר, בלי פגע או נזק, סוגרים עניין ומשחררים קיטור. הרעיון המשתחרר נולד במדינת קולורדו. אחת משתי הספרטאיות היא גם מד"סית בחיל האוויר האמריקני, סיפרה שהרעיון עלה בין המון רעיונות משוגעים בארוחת צהריים

מניה פרס ואופירה נבן נהגות מספרים, עורכת ההרצאה על המסיבה ששורר יצחק ואופירה נבן במסגרת המסיבה ירדן משה ששון מסיים כדור כדור 7 עשרים ושניים ישראל במצרים. הזמנה צולמה במסגרת על האבנים. צילום: רותי נעמן.

הרב ניקסטר ליד מצבת הורח בירושלים.

דנים וברכה

הרב הראשי לבעתים, הרב יוסף וליקסבורג, הנחשב בעולם למומחה בשאלות כשרות של תעשיות המזון המודרניות מוזמן למקומות שונים בעולם ומביא את מימציאוי במי מועיל הרבות הראשית לישראל, שהוא אחד מחבריה. במסעו האחרון ליפן, כדי לבדוק אפשרויות של יבוא דגים משם, הזמן הרב לקחת חלק גם בטקס וזכרון שהתקיימו בהירשימה. כך דגים או לא דגים - הרב נשא שם כינויים תפילה לשלום העולם ולשלום מדינת ישראל.

ידידים

מי צריך גביר בתפן

נאמר נומד לחברי אגודת הידידים של "בצלאל" אירגנה השנאות וזו"ב יוסף מסביון: שיל לבדון יעקב ומשם למוזיאון הפתוח בגן התעשייה של תפן, חול, גינליית ותוססת שלקחה לעצמה מסק זמן של שנה מכל מיני עיסקים מחייבים, מציאות ולעז גינלי"בצלאל", "לשנקו" שעות ידידים מסביון ויחשלים - של "בצלאל" אבל נעם שלה - היא הצליחה לנשא לטיוול הזה, כולם חוזר חוצים. פרט"ן שחוזר, צייר שול האקדמיה ופרופ' ארתור גלדווי, מרצה בכיר במחלקה לעצב סביבתי, ליוו את חטיול מאוחר קלילה אבל בהסברים נעשים.

מירי מרגלית

אריה רוזנפלד

ז'בי שוחם

מפחדות להודות בציונות, מתלהבות מן חטיל בארץ ישראל. התחנה הבאה - המוזיאון הפתוח בתפן. עמוס קינן, סופר ועיתונאי ובאן בכובע של מנהל המוזיאון, לוקח את כל החבריה לסיור בין חפטים במדשאות. התרגשות פתאום: אדית רוזנפלד, כן, חבת של שאל אינובני, שואלת כמה עולה מסל של אחיעם. אם היא שואלת, היא לא סתם שואלת. 20 אלף דולר, אומרים לה. 20 אלף דולר או אולי בכל זאת היא סתם שאלה. רגעם של מבוכים קינן מסביר מדוע אין המוזיאון שלו דוהה ותרומות, בארץ, כל מה שקשור

משמאל - מירי מרגלית, מסלת וסבתא לעשרה נכדים, כולם אנשי טביון, מספרת בדרך על אביה, נתן ונתניה. אבי שבט נתינה (יני, בני) - נכדו, אחיינים למרגלית, קלח הארץ, שעלה בראשית המאה ומאו לחם חלם על חקלאות נכונה. מירי מרגלית מוחה כל צמח בדרך, "הנה חלקת במיה" היא אומרת, בטוחה. מימינו - רחל פשרמן, טביונית גם היא, אשת יהלומן ומנוחית במיון והלומים, קוראת את "צמחי הצל" של בינה שירי בדרך, מאחורי החזקום תרמים מסתור סיפור של ילדה בשואה ונדרים בחיבי איטליה, מילט זה לא רק אומה. שתי נשים שאינן

למרות הפרגדיה

זו חיתה אחרת ברורה חרמשמעיית גם אחת עלול להיות אחר מנאה שלא יתעורר לאחר ההרצאה. כשם שאין באים בטענה למי שנתן בצער על מות יקיר, כשהוא אומר מה שאינו ראי לאמירה, כך אין באים בטענה על פליטת פה ורישה כלשה מפי של מי שאינו יכול להרשות לעצמו סנטימנטים כלפי חולה זה או אחר, כשהפקידו להציל בזה אחר זה אלפי אנשים מדי שנה.

לא רק בכשרונם, בידי האמונות ובראשו תוליה הב לחזו של ניתוח, אלא גם בגופו של המנתח. אין מה לעשות. אני מכיר אישית אדם שבא לשיחה עם ר"ר גור לפני הניתוח, ראה את המחלקה בה מנאששים מי שחיותם ניתנו להם זה עתה בוכה כיסודי ושמע מפי "דע לך, לא כל הניתוחים מצליחים. אחוז אחד עד שניים אינם מצליחים".

רק באלדן תמצא שילוב של:

- חברה גדולה
- שירות מוב
- מוחלים סבירים

אלדן
השכרת רכב

מבצע סתיו
899

שירותי סתיו: חלופה
במחירי רישון

מכירת קדמי המבצע
על ידי סתיו רישון
מספר המכירה
03-203366

סקור אותנו קודם
רח' הירקון 112 ת"א טב'
ובכל סניף אלדן

הבן נשאר במשפחה.

דוד אביה, מוכרת ורשיית
לחיינו בני זוג רציניים לישיון

מנחם / לאלי שלוש
שחקן משפחה, פרס, אמן, בור קורס
ומסר פרישת אחרים ומשכילים

הדפוס בקיבוץ גושן (לא משרד)
03-555555, 03-555555

הופיע

יומן סבן סטאר
SEVEN STAR DIARY

הזמן האיש והערות

מחשבות

שרות מעריב

פרטים ועיטורים ביפו לספר רותי שנאה ליהדות, שנכתב בידי יפנית הנשואה לסופר יהודי. המחברות של "פסח" טוענות: "לא הבינו אותי. זה ספר בדוי. המערב אגיל. מדוע אסור ליבירה למד ואח?"

מצליחה למלא את החרד בנוכחותה, המוכירה את זו של גורל בכיר בצבא. למרות לבושה וריבונה השקטים, קומטני היא זו שמשכבת את חשומות לב המסתכל, ולא כעלה היה, הנראה כהלאה בין קומיקאי לשרון. גרינפלד כמעט שאינו מוכיר את בני משפחתו והיה רים בספריו, ותחילתו המעטה לליל הסדר היא בעלת גוף אדום - למרות שהוא מודה כי "פומיקו וקל לבנם השני של בני הוגו לא היו מרדנים מהסדר, והם המשיכו להגניב לעברי מבטים מרושעים מעבר להגרות שהחיקו בידהם". תאורה של קומטני את ליל הסדר ויכה אותה בהרבה יותר ממבטים מרושעים. התגובה הראשונה הייתה מכ תב שהופיע ב"נידיוק טיימס", בחתימת רייזר גורמן, מרצה עמית ליפנית ולמספרות השוואתית באוניברסיטת אילינוי. הוא תיאר את "פסח" כיצירה אנטישמית. פנ

פומיקו נגד פסח

ל אור שירומן "פסח", מאת פומיקו קומטני, יצא לאור ביפו, דוא זכה בשלושת פרסים ספרותיים יפניים ערר: שניים מהם מבחירי עשרת השנים ויפניים, והשלישי הוא הפרס היפני הישיר ביותר המוענק ליהודים מתחילים, פרס אקוטאגאווה. זו חיתה המקע הראשונה בה זכה פומיקו לפני מתחיל בעיטורים בה חשובים. בהתחשב בכך, לא היה זה מפתיע שנמכרו 140 אלף עותקים ושמוחברת הספר, שחייתה 30 שנה בארצות הברית, הופיעה במעט בכל תרבות ראויות ביפו.

העובדה המפתיעה היא תשומת הלב והסקר והרבה להם זכה הספר בארצות הברית - מאמר במגזין "ניו יורק" סקרה כ"חולל ליסוד" סודי וסדרת מבחנים החלקים על היבטים בספר, ב"נידיוק טיימס" - כמות מרהיבה של פרסום בעצונות, במיוחד האיל והמחברת בספרות מתחילים, ושהספר טרם הודגם לאנגלית. מידע זה עוררה כל המועמדת המפתח לתשובה היא הנשואה בו עוסק הספר, אשר הוביל אמריקנים רבים להאשים את קומטני באנטישמיות. במשך מרבית שנות בגרותה, קומטני, ילידת יפן, הייתה ידועה כאשתו של גרש גרינפלד, תרסיאי מצליח מלוס אנג'לס ומחבר סדרת ספרים פופולרית אודות נוח, בנם המפגש של בני הוגו. בספרים אלה תיאר גרינפלד בגילוי לב רב את הקשיים הכרוכים בגידול ילד מוגבל, לצד הקשיים הבלתי נמנעים הנגרמים להי נישואין של הוריו, בתארו את אחת המריבות המוערות בינו לבין אשתו, מרדה גרינפלד: "היי הנישואין שלנו חפר".

אך למעשה נישואיהם לא התנינו, והם עדיין רותי קים מכן, אי שמי שיקרא את "פסח" נוח יגיע והיא למסכנה שות בנ. חייים במחיצה אדם, המוכן לחשוף את כל הכביסה המשפחתית והמלוכלכת, והיא אינה קלים. לאור שירומן גרינפלד את סדרת ספרי נוח, החליטה קומטני לפרסם ספר משלה. ברופן "פסח", המספרת היא יפנית הנשואה לאמריקני יהודי החי בלוס אנג'לס. לוג יש בן המכלל מנוצח מוחי. עד כאן, הפרטים נראים כאילו נלקחו מאחד מספרי נוח. אולם עלילת ספרה של קומטני מתרחשת בליל הסדר, הנערך על ידי קרובי משפחתו של בעלת, הובת הגניע הוא השני אה העקה שחשה המזכרת כלפי קרוביה היהודים. עוצמת הוועם המבוטאת בספר ממש מדהימה, כמו הנאשה שכתבה את הספר. קומטני, אשר נמצה במיוחד,

ייתו עוררה גל תגובות. בהמשך התפרסם מאמר ב"ניו יורק". היום אמר גורמן על "פסח": "זהו ספר גרוע בצורה ויגזאת מן הכלל. המפרט אינה יודעת דבר בקטילתה את הנ הפסח ואם משמעות, משם היא צועדת הישר למתקפה על היהודים והיהדות, לבסוף על כל התרבות המערבית, באומרה כי המערב מושחת ומגועל. המפועל ריות לה זכה הספר ביפן מעידה על גבולותם של היפנים להאמין בסטריאוטיפים הגרועים ביותר אודות יהודים. זהו מעיד על כך שנחפזו להשלות עצמנו ולהאמין כי היפנים אימצו רעות פלוראליסטיות ביחס לעולם". ומה תגובתה של קומטני "בתחילה", היא אומרת, "איש לא הבין אותי באנגלית: כעת אנשים אינם מבין נים אותי כראוי גם ביפנית".

"אולי אתה הומוסקסואל?"

בשנת 1960, כאשר הגיעה פומיקו קומטני בת 29 לארצות הברית, חיפשה אפשרות לחרות אישית, שבי אותה תקופה ביפן לא הייתה בת השנה בשביל נשים. קומטני הייתה ציירת מוכשרת - היא זכתה בחברות כבוד בקהילת ציירים בניוהמפשייר - אולם מוריה היפנים המשיכו להציג לה, באומרים כי הגיע הזמן שתמסיק לפור צבע על יריעות קנבס. הם המשיכו לומר לי "אל תעשי כך ראל תעשי כך" וניסו לשכנע אותי להשתמש בסגנונות הציור האורתודוכסיות", היא אומרת. אולם מסבירה והאמנותיים לא היו הסיבה העיקרית לעזיבתה את סין: היא הייתה נחשבה ברעיה שלא להיכנס למסגרת חוגית מהיבת, עניין שהיה כמעט בלתי אפשרי לו נשארה בבית. למעשה, העריפה לא להינשא כלל. "יציתי לחימלם מבעיית החותנים", היא מסבירה באירוניה, שולחת חיוך לעבר בעלה. למרות רעתה הנרצת, זמן קצר לאחר שנשבעה קומטני בגרינפלד בקהילת מקדואל בניוהמפשייר, שם עסקה בציור, החלישו השניים לנישואים. למשפחתה של קומטני לא היו נישואין אלו כל בעיה. "למעשה", היא אומרת באנגלית שעיין רותקה מלהיות מושלמת, "הם דיגשו הקלה שכן חמיר התלוננתי על כך שהנשים אינן זוכות בשוויון, וכעשי הם היו במחיים שאשאר

פומיקו קומטני: "אמו ואחותו הפיצו אותו במלפנים".

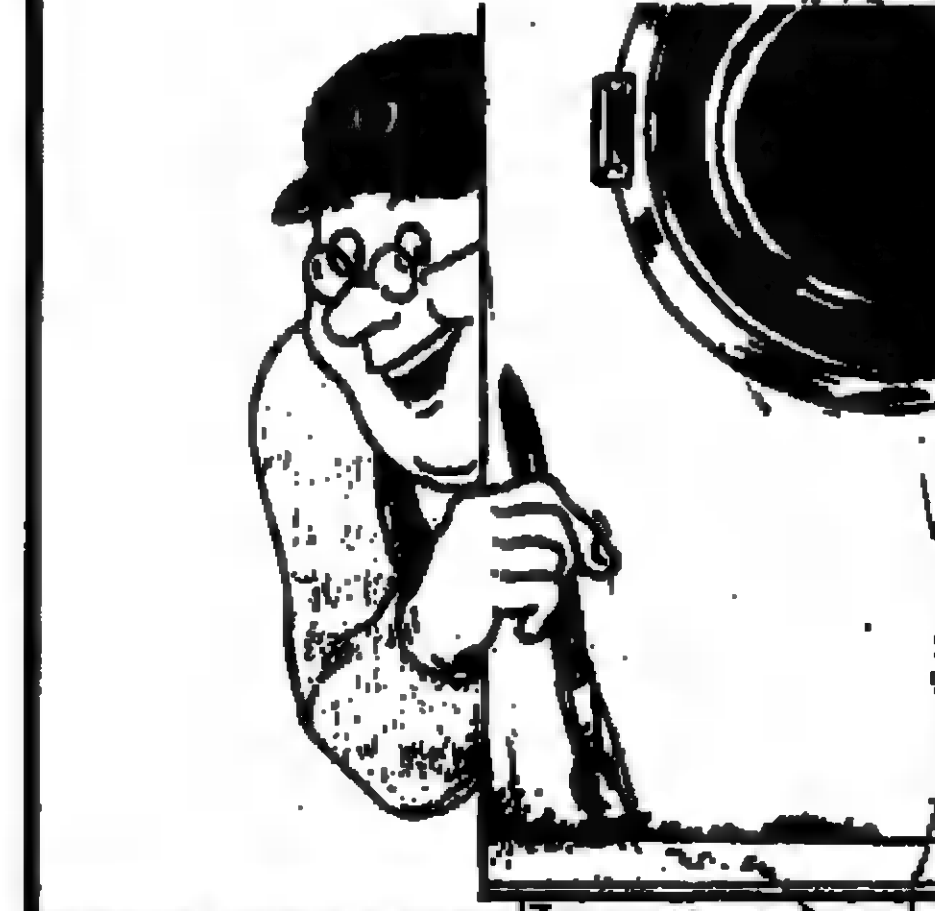
נוש גרינפלד, רעייתו פומיקו קומטני וילדיהם. נוח (מימין) וקארל. חולצת הכביסה המשפחתית המלוכלכת.

"הייתי כל כך נאיבית. לפני הגיעי חשבתי שכל נשים במערב הן כמו סימן רהיבובא. הייתי ממש אי ראיסטית וחשבתי להחזיק מבעיית החותנים. אבל אז החלו אמו ואחותו להפגין אותנו בסלמונים. אחת מעולם לא התייחסה אלי כאל אדם מבוגר. למעשה היא התייחסה אלי כאילו לא הייתי קיימת. חץ מה לא יכולתי להבין את המגבלות הדתיות - חשבתי שו מרינה חופשית. זה היה ממש שוק בשבילי. לבסוף החליטו בני הוגו להימלט. הם נסעו למיל מסביב לעולם, ובסימו הגיעו ליפן, שם נשאר במשך שנתים. לקומטני, שעתה הייתה אשה נשואה, העניינים היו שונים לחלוטין ממה שזכרה מעבר. קרל, בנם הבכור, נולד, והם השתעשעו ברעיון להשתקע ביפן לתמיד. אבל גרינפלד רצה לחזור. "אם היינו נשארים עור שנתיים ביפן, היינו יכולים למנוע את לידתו של נוח", היא אומרת, "שעות נוראית שהבאנו לעולם". קומטני גילתה שהיא בהריון. כאותה עת הייתה ישו אפשרות לבצע הפלות חוקיות, אך בארצות הברית לא. אולם את ההריון גילו בני הוגו רק משכבו לארצה (המשך בעמוד 16)

אל השלם כפול על לכה לעץ מחו"ל!

"הגנו על העץ, ואל תשלמו כפול. ודנית של סמבד חיה לכה לעץ העולה כמחצית מתוצרת חורל, ומותאמת במיוחד לאקלים הארץ. זה חוסך לצבוע את העץ פרטים בחנויות לחומרי בנין."

הכוד אינו אבוד!

"אם גיליתם חלודה בתחתית המקרה או התנור, אל יאוש! עם מח"ט של סמבד הכולל לחפור את החלודה לשכתב מן יציבה, ואז לצבוע בצבע עליון זה רעיון פרטים בחנות הקרובה לחומרי בנין."

סמבד

עם אמולצין או סופרקיל של סמבד ניתן לצבוע את כל קירות הדירה במחיר של ארבעה משפחתית במסעדה. התגבר הוא שמארוחה נתנים שעותיים, ומדירה צבועה ויפת נתנים לאורך זמן! שלכם גור!"

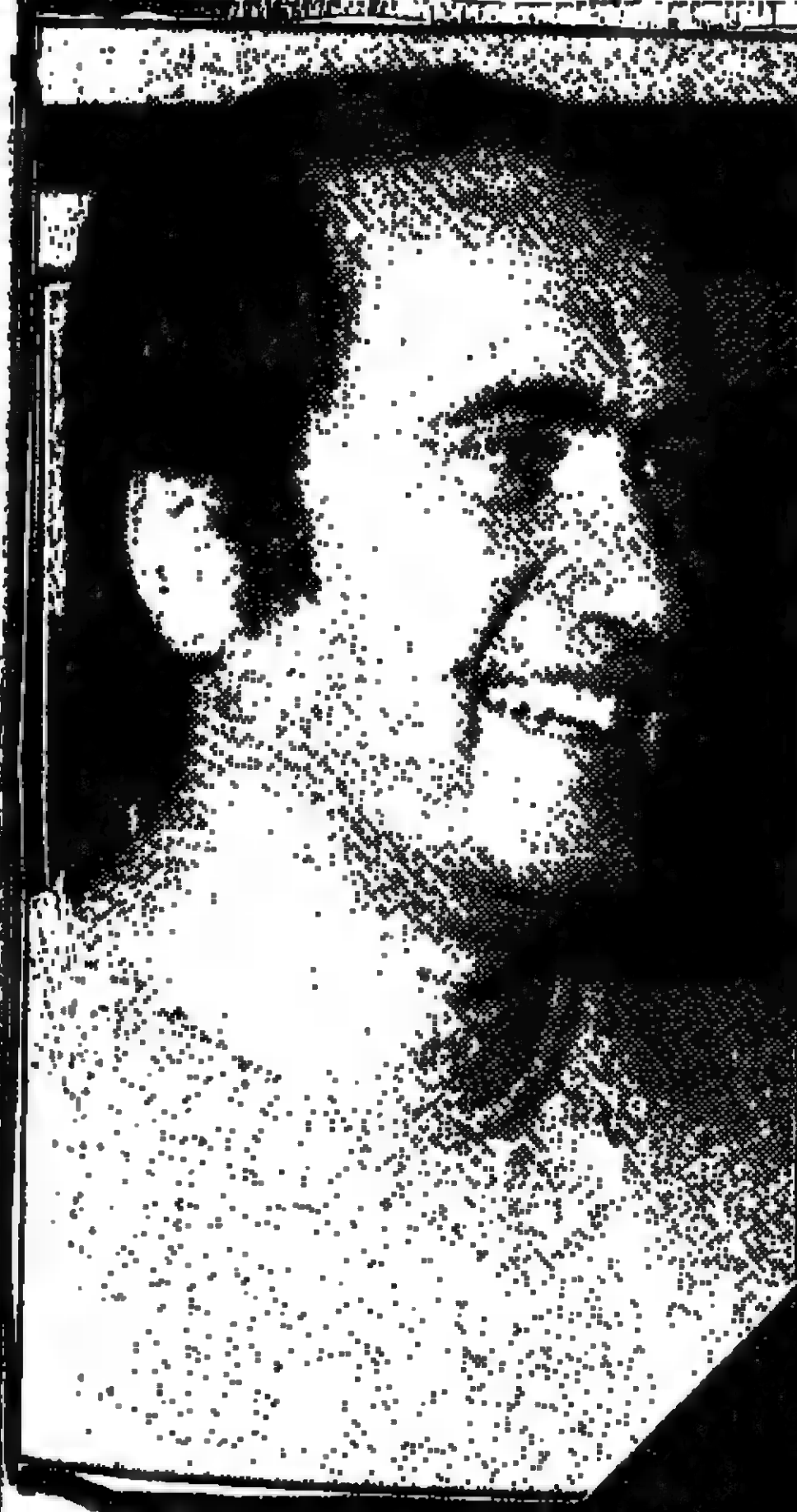
סמבד

תראה מה שצבע יכול לעשות.

הצלה

אברהם שרון

נגד כל הסיכויים

מאיר שניידר: נישואי רבות

מאיר שניידר (34) עוסק ברישוי עצמי בתנועת כח רצון, התמורה ואמנה. שניידר נולד בירושלם, עזר כמעט לחלוטין, בן להר רים חרשים אילמים. 5 ביהודים, אחד במולדו, בדרך לישראל, 4 בארץ, העניק לו לכל היותר, לדברי חרשים, אפשרות להבחין בין אור לצל. לבד מלחץ עיני ומחווה בלתי רצונית שלוקה, סבל שניידר ממנוע קיום הוא מסוגל לנהוג ברכב, לקרוא תוך קירוב מרבי של העומד אל עיניו ומגבולותיו כמעט אינו ניכר רות על פניה. נגד כל הסיכויים.

לפני שנים אחדות סיים את לימודיו בגולן סטיט יוניברסיטי בקליפורניה, והסמך כדוקטור באמנות הב ריאון. מחקר על טיפול בגיוון שרירי מתקדם, שימש כסמ למחיות קליניקה פרטית בסינרסטקס, שם הוא חי מזה 12 שנה ומטפל במאות נכים.

בתופשת המולדת מקיים מאיר שניידר, סרנאות בגות יומיים בוק מלמד תנועה נכונה, תרגילי עיניים, גב, נשימה ועוד.

לדבריו, אנתוז מועלים רוב שעות היממה באופן מר נוסוני, מעמיסים נטל כבד על מערכת העצבים ומגבר עים מהעולות מערכת השרירים. התנועה מעובת, כל וי התמונת, שגויה.

"אני מעודד אנשים למצוא את הסרטנאל הקיים בגופם. יש בתוכנו משאבים רבים שאינם מוכרים. לר סואה התקנצנונית, למרות התפתחותה, אין תשובות לבקיעות רבות. ריבוי השונים לפרוא חלוטית, נהגן יסוד לתקוות, שום יבוא והיא תוכר כפרוא מקובלת וחקנית."

לצל 50 שרידים

ר"ד שניידר, גופ מלא ותנועותיו רבות, וורמות ומלאות מנוחה נכונה, מרבי על ניצולם למעשה של 50 שרידים בלבד מתוך 600 הקיימים בגוף האדם. המאמץ גורם לשחיקה, להתכווצות, להתקשות. בגשימה אנתוז מנצלים חלקי 18 מהקובלות של הדיאות, התכווצות וחסי הדישה של אודר, גורמים לחונה לקיפה של תאים ולמחזור כחמץ.

שיטת עבודתו של מאיר שניידר נקראת רישוי עצמי כעזרת הדישה, רישון ותנועה. "מגע רך של מטפל מיר מן במטפל, מאפשר לו לחשו את יכולת התנועה הנלר לה כנוש ולעודד להפיק אותה מעצמו. חלי שיתוק ילדים למשל, אינם מודעים לכשר תחושה הטמן בום דרך מנגלתם. חוך כדי נגיעה ברגל התנועה, מתחילה להיווצר בקמחות אינטליגנציה של תנועה."

לשאלה, האם אין הוא מייחס לעובדת הדישה של מטופליו כוחות על-טבעיים הקיימים בו, מייך מאיר שניידר חיוך קטן ואומר: "יש לי כוחות טבעיים בלבד. נגיעה רגועה מרגיעה ונגיעה מכוונת מכוונת."

"אני מרוב כוונות התנועה, מודים אותה. למדנו להוכיח לגופנו - אני מנסה לעודד תשומת לב אליה. בקיפת רבות וחי נמצעת אם המדעית של האדם לגר מן, והיה מודדת בו את נקודות העצמות של הקיפאון והגיון."

להפוך הבוקים למראות

שובו של מאיר שניידר מן ההשר אל האור, הוא תמצית הסיפור של העדר גבולות ליכולת האנושית. בטבלנות תוך כדי עבודה עצמית אין סופית, טיול לעצמו יכולת לעשוק, לחוות עצמים, לחשוך את הבוק האר האקראיים למראות מוכוונים.

לאחרונה ראה אור ספרו "החיים כתנועה" ונצחא אלפא ובו סיפורים מרהיבים על הרפתאות של ויט אשר הגיון גופם על ביות אצבעותיו. נערה אות קר את ספרו על קר איבוד עצמה לרעה - וכשישימה הגיאה עצמה ממשכה זו. חולים בטרשת נפוצה קרא והולו לתרגל לפי שיטתו. כחלון זמן חשו הקלה. כימים אלה שוחה ר"ד שניידר בישראל. בין רדואת לסרנה ובין טיפול לטיפול, הוא עתיד לשאת לאשת את אחת מתלמידותיו ומי שתרגמה את ספרו - דודי רישין.

בין טבילה בחוף ימה של תל-אביב לתרגועות מול האוסק, מרבי ר"ד שניידר על רצונו להאריך את חיי חיה שלו בישראל ומגיע תקווה להעתיק אליה את מתכוונת, לפיה מועלת חקלינית המוצלחת שלו בקרנטיסקו, הזמן הקצר בו הוא שוחה, אינו מחייב בו שום ספק האנושי כאן מוכים, המים ומתוהים."

דואלה בוקשטין

דואלה

חדשות הפג"ס*

האמריקנים כל הזמן מדברים על בריאות ועל כושר גופני. זה לא אומר שהם גם נראים ככה. יש ביניהם הרבה שנמנים.

בארוחת שלאחרי יישרי מהר יותר וביעילות מרובה יותר, מה שנקרא רוח כחל. אבל כאן צריך להבחין להפעיל את הדמיון ולנסות לראות מי מן הנשים היכולות להקיש 45 דקות לפני הארוחה להתעמלות, ויהיה קצב הפעילות כאשר יהיה וקלין קריאונטיים, אולי. וככה היא גם נראית.

אורחיים פעיל מונע מחלות

על שולחנות חוקים בארץ מתחילים להיערם הר רי עריות שמכירות באופן גורף למדי את חשיבות התרגול והתעמלות הקבועים והמיידיים לבריאות. שיר מורה ואפילו למגיעות מחלות. מחקרים שנערכו בבית'ס לרשואה של אוניברסיטת סטאנפורד גילו כי מנגון ויר ים פעיל יכול לא רק למנוע מחלות לב, אלא אפילו להסיף לתוחלת החיים שלו בין שנה לשנתיים. חוקי מאוניברסיטת מיטסבורג מוסיף בשורה משמחתו אין מרובר בחברו בעיסוק אינטנסיבי בגופי ספורט "מק צוענים". גם הליכה מתונה אך קבית וקבועה תגן עלינו מפני מחלות לב.

ואת ועוד תפקידה של פעילות גופנית מרידה במגרי עת סוגי מרסן מסיימים חלק ומתחבר עם פרסום תוצי כי סיכויי מבוגרים העוסקים חרשים בגופם. אלה מוענים אות יותר ויותר מחקרים חרשים באופן קבוע לה לות במסר המפי תגס, מרסן חשר חוועות אחרות. מחותים מרבה מסיכויי אלה שאינם נותנים לחיו את גופם אלא כדי ללחץ על רוחשת דולק במבציות.

ספורט והמחזור העי

"תורפת המלא" תורשים ביות לתסמנות המחור - באיים מתחים, עצבנות, רכאוות - מרים, כמובן, אלא מה כאילו שלא ידענו.

לעולם אין זה מאוחר מדי

בשורה טובה לסיום, מסקנת מחקרים שעסקו בקשר נוצרי לחיות קשות בין מצב בריאותו של נשים מבוגר רות ופעילות גופנית.

באחד מהמחקרים נבדקו שתי קבוצות נשים - לפני ואחרי גיל הבולת - שנתבקשו לעסוק בהתעמלות איי רוכית והתרגילים עם משקולות במשך שישה חודשים, 60 דקות ביום, ארבע פעמים בשבוע. אצל הנשים בשר ותי הקבוצות התגלתה אותה מידה של שיפור בסיבולת הלבדיאות.

מחקר אחר באותו גושא הזכיר כי הליכה מתונה אך מרידה יעילה באותה מידה כמו הליכה מרידה ומאמץ זה לשיפור הכושר הגופני של נשים מבוגרות. מחקרים חוקרים ממליצים על 30 דקות הליכה ביום, קצב מתון, ומבסוטים כי מחצית השעה תו וישפר מלאים גם את הכושר הגופני של החולקים, וגם את מצב הבריאות והרוח הכללי שלהם. זה כבר נשמע כמו משוש שלא רק מריא לנסות, אלא גם אפשר לנסות.

פעילות גופנית קדימה, אלא מה...

ניא אלינה ורונה
(למטה) והחברים
צפי ומשה אדמון, כ
המשפחה המורחבת
למטה. עזרה ומשה
צילום: חמואל קישון

לפני שנה תקף אותי פתאום כאב חד בבטן. מעין מכת חשמל מהממת, מלווה בהתכווציות שרירים חזקה. נגשתי לרופא המשפחה. תוצאות הבדיקה באולטרה-סאונד: "אפשרות של תהליך ראשוני, או משני, בכבד, באווה הימנית... תהליך, פירושו סרטני. חד וחלק. קיימת עדיין אפשרות, אמנם קלושה, של טעות. אבל הסיכוי שואך לאפס.

שחודתי לי הרופא, כי בדיקת האולטרה-סאונד מצביעה על אפשרות גירול ממאיר וזכיתי בזה. יצאתי מהרופא נשען ורגלי נשן, חלכתי וחלכתי, בלא ביוח, ללא מורא פתאום, ירדת עלי שלוחה גדולה ואמרתי לעצמי אריק, זה המצב. מה הלאה? מה עושים עכשיו? לפני שנה, אולי יותר, מי זוכר את תואריך המריון תקף אותי פתאום כאב חד בצד ימין של הבטן. מעין מכת חשמל מהממת, מלווה בהתכווצות שרירים חזקה והדמיון האיתות הראשון. לאחר שתופעה חזרה על עצמה כמה פעמים, נגשתי רופא המשפחה. דוקטור לוי מישש את הבטן, מה שם גם לחץ. איך התאבזן שאל. מאה אחת. והשנית שגעת. נו טוב, אמר, אינני רואה סיבה לדאגה, אבל מה כוונתך רגועים לגמרי, נבצע גם בדיקת צואה ואם אחת כבר תוקף למעבר, חוסי, מדוע שלא נבדד גם בהורמנות? מה שלום הכולסטרול? תוצאות הבדיקה הגיעו כעבור שלושה ימים: הכל תקין. ההתכווציות בצד ימין מסקי בינתיים מפעם

לשט אי חש, אמנם, לחץ בבטן העליונה, או לחילוף פן, כאב בצד שמאל, אבל גם זה בטח יעבור. בעיות נלוות מהם.

וכך זה נמשך למעלה משנה. יום אחד, אני חוסף גריפה רצינית, מתעטש, משרק, מה לא. הרגשה מופתת. חולשה כללית. דוקטור לוי בודק את הנשימה, אומר אריה, איזה צפצופים, חושם אנטיביוטיקה. ומה שלומך חוץ מזה? הוא שואל. מה הכל, אני עונה לו, בדרך השם, הכל בסדר, אבל חשור לא נגמר. כואב לי מה, לחץ לי שם, בקצור, זיך לעשות משהו. אריק, אומר דוקטור לוי, נשלח אותך לצילום אולטרה-סאונד.

ביקש האולטרה-סאונד נערכה במכון רנטגן והר"ט, לארי שנשכחתי, מרח עלי הבורק, איש צעיר, חצי צמיר קר, רוחות אל תראג, ניהם אחי, התמרמררתי ואני מבתיים. משימים את ההבטות לקראת הבדיקה הפעיל את האולטרה-סאונד והחל להזליק על מני מכשיר דומי מיקרוסקופ. כעבור שלוש-ארבע דקות, איל קנת יותר, הניח למתק את המכשיר ומיהר הח"ט. מה מידע? זינק, כמעט רץ. מה הקפיץ אותו, לעזאזל? מזה גילה משהו רץ לספר לחברה? אולי לבוס. לא תחיל להתאפק, לשמור על שלוה, להפגין קורדיזון טקטני. בחר צעיר, חסר נסיון, אולי זו ה"תגלית" הדנית והראשונה שלה. מה המלא שחזר מתרגש ע"י שני גם אני נרגש. אלא מה? ממשיך לשכב, ממתין לשונן, אבל מתוח מאוד. קפיץ. כעבור דקה-שתיים, חוזר הבחור לחדר, מפעיל שוב את המכשיר וממשיך הבדיקה. עכשיו הוא כבר שליו יותר. המסיק להירגע. משק אותה רגיל, כאילו שום דבר. ואולי אני סתם מניח וחסיד? רואה מהרדודי ליכין אולי הוא יצא, נק וכל, לשרותים, או להביא פילמס ייתכן. הכל יכול להיות. מדוע, אם כן, הוא מרכיב את הבדיקה, כל הזמן, נקטה אחת, או שתיים? ולמה הוא שואל אם עשוי לי בדיקת דם ואם אני סובל מכאבים? איך טמק. הוא גילה משהו. לא סתם משהו. משהו רציני. וחיתי הביתה בלב כבר. עכיו, אני אומר לעצמי, זה שני של זמן. דוקטור לוי יצא אל מדר, מכסימם

לא אי-ארי, נכון נכון, היא עונה, אבל הרופא לא עשה מה ענין. על כל פנים, לא כאשר שוחח איתי. פניתי אליו שוב, אותה פרנסיס לא טובה לחצת, הממורר, תה, לא מרשה. מה פתאום אני נועק, לא קורה כלום, אל תראג. דוקטור לוי ממה אחי לבדיקת דם חוזרת. זה הכל.

בעת השיחה, אנהני מתיישבים לעצמם בסרט. הכל ממוטט, מבולבל, אני באטם. מרחק. אני יוצא לרגע, מיד אשוב. אני אומר. לאן היא שואלת. למשרד, אני משיב, שכחתי משהו. בתוך כמה דקות אני כבר ליד הטלפון, מחייך לדוקטור לוי. דוקטור, אני מבקש, אני שר להקרים את המגיהש למחר בבוקר? אפשר.

למחרת, קצת אחרי שבע, אני כבר אצל. דוקטור, אני מיישר אליו מבט, יש לי רק בקשה אחת: את האמת, כל האמת, בלי סינתיים. ר"ל לוי הוא רופא המשפחה שלנו כבר 24 שנים. מבר חוקי הגיע אלינו כעולה מאנגליה. מאז אהנונו מצינטיס שלו. אדם חר' בתי, סימפטי, פתוח. תראה, הוא משיב בינתיים אינני יורע כלום. באמת, כאשר ארע דברים בודדים, בודדים, אספר לך הכל. לא אמירה. מבטיח. לדעת, איך לך

שכבו שלושתו על המיטה הגדולה, מעווחים לתוך הלילה. "אנחנו נהיה חזקים, כל המשכחה."

משהו רציני, אבל הכל אפשרי. בהולס. גם גידול מדי איר. תוצאות הבדיקה באולטרה-סאונד מתייבות צילום C.T., התחשב למשכח. ואמין יותר, ובדיקת דם כימית יס, לא צריך לדאוג. כך דוקטור לוי, אבל במכתב ההפנייה למכון לטומוגרפיה ממוחשבת בבית החולים "אסותא", מרחיף סימן שאלה, שהוא יותר סימן משאלה "סקירה על קליית מצליעה על אפשרות של תהליך ראשוני, או מישני, בכבד, באווה הימנית, והחלק הא מצעי של הכלייה הימנית. האמנכ"ר "תהליך" במספר זה, הוא למרבה הצער, תהליך מגי איר, קטלני, סרטני. חד וחלק. אין, ולא יכול להיות לוח, כל פירוש אחר. המדובר אינו באבחנה משוערת, ויאגנוח שטחית, או התמרחות הוגינית, אלא בצילום מצב ממשי, במכשיר חריש. במילס שחורלכן. קיימת עויין אפשרות, אמנם קלושה, של טעות. אבל הסיכוי לכן, למען האמת, שואך לאפס. יצאתי מהמשרד של דוקטור לוי נשען ורגלי נשן. הלכתי להבית, קולוססיים. בצעדים גדולים מדרגים. ללא כיוון, בלי מטרות. רשיתי את המדירות. האם חיי תי מבולבל, כי בהולס, מבולבל לא. זו אינה השעה הראשונה שאני ניצב לנוכח פני המוות. המתערת בקרבות, השתתפת במלחמות. במלחמת ששת הימים נמצעתי. ראיתי, לא פעם חללים נוריים. האות אינו נ"ל. כבר וחוקי חמיך ידאיתי מפנה. אריה. מי לא אכל מהו חלום שנים רבות. עכשיו אני אחרי, חיי נשי קט, בשבוע וחצי, ופתאום - בום נוחתת עלי מצצה סרטני. אני שועט ברוחבות, במעגלים, כמו כלב מרעל, הוא זה חלום, או מציאות? אולי אני סתם מרמיין

מפנטז קשה להאמין, לעכל, בלתי נתפס. רק אתמול הייתי בריא, מה פתאום היום חולה? כשהגעתי הביתה, בתום הצעירה, כבר הייתי עייף כבונן. שקעתי עמוק בספה, מחתתי את רגלי על השולחן, ופתאום, ללא כל סיבה נראית לעין, ירדה עלי שלוחה גדולה וחשתי סחוס, מצוץ, בהרשייה מנהלט. אריק, אמרתי לעצמי. זה המצב. מה הלאה? מה עושים עכשיו? לספר לציפי ולילדים, או להמתין עד לקבלת צילום ה-C.T. ככלות הכול, אולי זו אופקית שווא. קורה, לא מדוע להבנים את כלם, כבר עכשיו, למתוח לא בוער יש זמן.

אבל ציפי לא מיששה. היא כבר חשה משהו, חושדת. צילצול הטלפון של דוקטור לוי הרליקה אצלח גורה ארומה. גם התנהגותה שלי, למרחש שאני שומר, לכאור רה, על שלוחה חיצונית, איננה מסתבר, כל כך ניעוזה. החושים של ציפי היו מאו ומחמיר בעלי רגישות מיוחדת. כל שנינו קל נקלט בסימטוגרף הנשי שלה במהירות רבה. כע"ב, במיטה, היא לוחצת אותי לקיר, רוח קת לפינה, לא מרשה. מבקשת לדעת מה קורה. לאט, לאט, סיפין סיפין, היא נוחתת ממני. הכל, את כל הפרטים. עד השיטה האחרונה. אנהנו משהוהים בשקט, בלחש, אבל למען פתאום, מונקת פנימה בסערה חבת הגדולה, רוחה. שמעתי, היא אומרת בהתרגשות, שמעתי הכל. האיינה המפתחת, מאחורי הדלת. גם לה, כמו לאמה, אנטנות רגישות.

וכך שכבנו שלושתנו, אני במרכז, ציפי משמאלי ורונה מימין, במיטה הגדולה, משוחחכים אל תוך הלילה. ציפי הנגינה, בשלב ראשון, שלישה עצמית. רוחה היתה נסערת מההחלטה אנהנו בדיקה חזקים, הבטיחה, כולנו, כל המשפחה. אל תראג, אבא, הכל יסתדר, זו סתם טעות. עוד תראה. לא עצרה בדגשנותיה. בכמה ששכה הכל שואמם, נעשה לעיפי קר והיא תהלה לך עוד, ששלמת את חמיר האישוק. בגדול, כל מה שהנני מה, פריך וחודצה בבת אחת, כנחשול. רסטה כל כולה, קטאה בדרועותי, כמו קרח. לבטון, פריצה גם היא בכבי. כך רוח לה. סוף סוף. הלחץ הוקל, אך השקעה נותרה בעינה. לא רק שלה. גם של רוגינת רשלי. המשכחן לפספס. באמרו שם דברים, הרבה, ואני ידעתי: מה שלא קורה, המשפחה תואת תעמוד במבחן. היא ויתרה, וגם תישאר, אני בטוח, מלובכת, איתנה, יציבה. הקשר ביני לבין ציפי, ובינינו לבין הילדים, היה חמיר קשר חם, חרוק, אמיץ. גם האכה האנושה ביותר, לא תפרק ולא תמטט את תוא המשפחתי הזה. הוא חזק מכדי להתפרד.

למחרת התברר, שכלילה היתה איתנו עוד אחד. איל-נית, הבת הקטנה, לא כל כך קטנה, כעצמ, בכיתה יא. נערה אחת שיונית התפרצה אלינו לחדר, תפסה איל-נית את מקומה מאחורי הקיר, ליד הדלת הפתוחה. חניקה פנימה. נותרה אילנית בתדרה. לבד. לאחר ששטעה מה ששמעתי, שבה למיטתה, בשקט-בשקט, המומה, בלפת את עצמה, אוצרת את הכאב בתוכה. רק למחרת, בבית-הספר, פריצה בכבי, באמצע השיעור ו- מלטה מבחינה.

תור לצילום ה-C.T. נקבע לעוד שבוע, בשעה אחת בלילה. עד אז צריך להתחיל מעמד, לשיר מר על קר רוח ועצבים חזקים. בינתיים מתי-קשרו ציפי לכלילה, ירידה חזקה ומסחרה מ"מי "הגרעין" והקובץ. כלילה אינה נזקקת להסברים אורכים. כשאומרים לה בוא, היא עוזבת הכל, עולה לאוטובוס הראשון ובאה. ציפי מראה לה את מכתב ההפנייה לבית-החולים "אסותא". כלילה, אחות בכיר בבית-החולים לוינשטיין ברעננה, משתתשת. אני מכיר אותה לא מרובם. היא המומה הכאבים חזקים היא שואלת. מבגלים. אני משיב. התאבזן מכדי, איך אתה (תומסר בשבוע 27)

ר. גב' גרס מתעוררת משנתה. היא מוקפת עיניים בדיוק באותה שניה, בה היא מזדקקת לצד מיטתה. גב' גרס מיישבת על גופה את כתונתה הלבנה והמושילה ורוערת לתוך חלוק הריחנה שלה. תוך כדי גישוש אחר נעלי הבית, היא מעיפה מבט בבגלה שעניין יושן בחדר שלה.

הצד של גב' גרס מיותר לצד, אינו קטן כמו הצד של בעלה. מי גרס לא מופרע כהוא זה מה חשבות של גב' גרס, שצופות לה כראש ועומדות לעלות לה בבוקר הזה כמו למסדר. היא שוכה על גב וכתוצאה קטנה נזרח נחירות חלשות ומסורת קצב ותן. גב' גרס הנומה מתיכחלת של מי גרס להבי עיס אותה, אפילו מתוך שינה. היא חושבת בליבה שהוא כהחלט אבד, כי היא קוראת לו בלי כל חיבה.

הכינוי אבאריב שהעניקה גב' גרס לבעלה ברגע קטן של חסד, עושה אותה כאופן אוטומטי לאמאריב כינה לבין עצמה היא מתנגדת לכינוי הזה. אפילו שמי גרס לא פנה אליה כך לעולם, היא קצת מצטערת שלא נתנה את הדעת לכפא ול כינה קצת יותר קלי ופלי. אבל איר אפשר לכתוב גב' גרס נזרח ואיט גב' גרס נאצת אנוח קטנה ומחשבת את המציאות מהר מדי מתבדר לה שחוקי הוא בוקר שבת. ועובדה זו מכריחה אותה להקשיב לרעשים המיוחדים שיש ליי ון השבת. רעשים שגב' גרס אינה אוהבת. כמו ציון ציפורים או אפילו השקט של הדוכן שאינו מופרע ממנועי מכונות ואוטובוסים שעוברים מתחת לחלון חדר השינה שלה.

גב' גרס ישנה מעל ק 63 שיוצא את לרבע שעה. היא אינה מולדת עד צצה היום הזה, לאבא רב שרשש את הריה מבלי להחייץ איה. העובדה שאבא רב היה או בשיא ורוקחו אינה מעלה ואינה מורידה כפי ניה. בדיוק כמו העובדה שעשרים וחמש שנה הם מס פיק זמן כדי להרגיל ל"קצוצים" של ק 63. גב' גרס מודיעה, לכל מי שמכין להקשיב, שהיא לא תהרגה ולעולם לא תהרגה.

גברת גרס פונה למטבח ומרחיפה מיס לכוס תה ומיר היא מושבת את שרפיק העץ המזמן לה במטבח למיבצעים מיוחדים. היא מסמכת ומורידה מהראון הכי עליון שלה שני סירי ברזל קטנים. גב' גרס מזמן אינה מבשלת בסירי ברזל, אבל אלה שמורים עימה לארוחת השבת של "האחיות".

הן שנים מקיימת אמא גרס, בכל שבת, את מצוות "ואבמת האחיות". האחיות הן צמר מיר ור ועירי שאין להן גמש בעולם מלבד עצמן, הן מתעוררות בבית וחדר קטנה בדרום העיר. שושנה הבכירה בת שישים ושמונה ורחל הקטנה בת שישים וחמש בלבד. שתיהן מספרות לבכר את התואר האחיות הגדולות והאחות הקטנה, ורחל אפילו מספרת על הופעה "צעירה" ולפעמים מקששת את תסרוכת הישכיל בצד הדיללה שלה, בסביט פלסטיק צבעונית. גב' גרס קיבלה אותן כידורש מאחותה שלה, שנהגה להאכסין אותן בעצמה, עד שנאלצה לעקור לעיר אחרת. היא השאירה לגב' גרס ספר קטנה ידוק, מיטה וגזית טאטה מיטה שעליה נזרח עכשיו אבאריב ומקטט את הדג שלו בפראות ואת האחיות, שעבור אמא גרס היו המעשה הטוב והקבוע של השבוע.

אמא גרס לוגמת מכוס תה ותה שלה בעמידה ומיר מושבת מן המקרר את סירי האוכל שכינה לשבת. במצקת היא עורמת מרק עוף קישל לתוך סירי הברזל הקטן. שלוש כמות מצקת ומיר מוסיפה עליון עוד מי שמוחה על המרק היא מפורת אדון הור מכושל ובנמי יושל עתה שתיים.

בסירי השני היא נותנת שלוש כמות גרושות צלי

בשר, את הלפתן היא מוחגת לצבצבת וזכוכית ריקה. מכסה בשקית ניילון משומשת ומחזקת אותה בשתי גומיות מגולגלות. במשך כל היום הזה היא מרבית אל אלוהים.

בין גב' גרס לבין אלוהים יש ק ש פתוח, שעובד בשבת. היא לא מנסה לחוש לאלוהים את מה שהיא חושבת ומרגישה, להיפך, היא נותנת אליו בקל חוק וברור, שמבקר בכל חריי הבית לפני שהוא נשל על האוונים של אלוהים.

בשעה זו מתכווצ אבא רב במיטתו ואינו טורח לבכר מה יש לאמא לרבר אל אלוהים בשעה שבע בבוקר בשבת. הוא רק מרגיש שעוד שעה בעד יגמר הסיס האלוהי כשאמא תסגור את הדלת אחרי גבה וחלך "לאחיות".

בחדר השינה השני מתעוררת גם מירדוד, זו בתם המשותפת והחלידה של אבא ואמא גרס. מירדוד, מירה רב מנסה לא להתעורר לגמרי, כי שבשעה שמונה בשבת היא תוכל לצלול שוב לחלומות שלה. בלי הפרעה. לחלומות של מירה יש חסיר סוף מעניין והרבה אמצע מרע. אמא רב אינה יודעת עליום ולא כלום, וזו נחמה לאחיות.

בשבת שבעה אמא רב כל כך ריבה אל אלוהים, שמירה - למרות שאינה נחשבת בסיסם עצבני - וזי ציאה את ראשה מהחדר וצדקה לכיוון המטבח "אל תרבי אליו בסימני שאלה, הוא בלא הכי לא עונה וחזן מה אל אלוהים אפשר לרבר גם בלב".

אמא רב לא נרומה "מירלה", אמרה בשממעה את קולה, "התעוררת" עוד לא אמא. טרקה מירה רב את החשובה ישר במרצות של גב' גרס וחזרה לאסוף את החלומות שהתפרו לה מרעש. אמא רב הרגישה קצת לא נוח, אחרי השיחה עם מירה, אבל מהר מאוד חזרה לאסוף את המנות לסירי הברזל והחליטה לעבור לסדר היום על ההפרעה הבולט מתוכננת הוו.

בשעה שבע ושלושים נכנסת אמא גרס לחדרה ובשקט לובשת את אחת מהשמלות שמייערות לשבת. היא נועלת נעלי עקב. בשעה שמונה היא מסורקת, מפורדת ונראית קצת יותר גבוהה ממה שהיא באמת. היא מניחה את הסירים בסל פלסטיק קלוע. אומרת עוד מלה אחת לאלוהים, אבל דאגת שמירה רב ואבא רב ידעו שהיא מתכוונת לצאת ורק אז היא יוצאת.

מירה רב צוללת כמעט מיד בחלומות שלה. ששאריו לא פתורים ואבא רב נזרח לצצמו ומקמט את "הצד שלי" בהנאה קטנה. במטבח נשאר ניהוח קלש מהבושם של אמא רב. את מרבית הריח היא לוקחת איתה אל האויות, שכבר התעוררו והן מחכות לה מאור.

אמא רב בוזחת ללכת אל האחיות בדרך הארוכה. ככה תגיד. היא לא מעבירה את סל הפלסטיק הכבד מיד אל יד, אלא נושאת אותו בישינה לאורך כל הדרך. לפעמים נרמה לה שחבקה הימנית שלה במזכיה מהבתי השמאלי, גם כשהיא לא נושאת ביד ימין סל פלסטיק קלוע. אבל היא מקבלת את האחיות כחלק מהקורבן צוה הוו כחשקעה לטוח ארוך. היא רואה את המי חיים ארוכים ומקוה לחריש אותו יום אחד למירה עם התנששים שכבר הבינה לה בשקט רב קטנה.

מירה עדיין צוללת בחלומות הפרועים שלה ואינה מושבת מהאחיות או משען הוהב, שאמא רב מתכוונת להודיש לה בתוך היתה בתה החיירה.

מבית של משפחה גרס ועד לביטן של האחיות יש דרך ארוכה לחשוב על חיים. אמא רב מסכימה להי דות, כינה לבין עצמה, אם כי בהחייגות מסוימת, שהאחיות מרגיעות אותה בדיוק באותה נקודה מ מירה מרינה אותה, והיא בחולט נזדנד אצלן כל שבת כדי להחגום.

שבת מבע עד אחת

מירה רב עברה כבר את גיל עשרים ושתיים, אפילו רי מומן והיא בכלל לא מראה סימנים של חלונת. אבל שושנה מ"האחיות" ותהא נבולה ככל שתהיה כבר וזי תה נושאת פעם בארגנטיה והיא מתלהדת בתואר גרד שה. אמא רב מרגישה עמוק בנשמה שיש בעולם הזה צדק.

אם שושנה עמדה מתחת לחופה עם גבר, אין שום סיבה שמירלה שלה תשאר רווקת לעולם.

המשפחה מביאות את אמא רב ברגליים מפותות. וכאבות לפתח בית האחיות. נשאר לה למטט שתי קומות, כדי למנוש במרצפים הצהוליים שלהן.

להודיש לה בתוך היתה בתה החיירה.

מבית של משפחה גרס ועד לביטן של האחיות יש דרך ארוכה לחשוב על חיים. אמא רב מסכימה להי דות, כינה לבין עצמה, אם כי בהחייגות מסוימת, שהאחיות מרגיעות אותה בדיוק באותה נקודה מ מירה מרינה אותה, והיא בחולט נזדנד אצלן כל שבת כדי להחגום.

הן מולות אותה אל חולת, רחל הקטנה אומרת, רק רגע, רק רגע, רחל למטבח ומעבירה את חבולת סירי הברזל של אמא רב לסירי ברזל מרשים שלהן. את הכלים היא אוספת בחזרה לסל ומסרת אותו לגב' גרס ליד הדלת.

גב' גרס מייצבת את עצמה על זוג נעלי העקב שלה ומתכוונת להפליגה הגדולה בחזרה הביתה.

... שמת בבית הדוכים מתקיימת שבת שלווה. אבא רב מתעורר ונזרח ורבר למטבח, מירה רב נפרדת בלי חשק מחלום אחרון ומרגישה רעב.

ליד שולחן המטבח הם נגמשים ושומעים אתהר אל השניה. אבא רב קולה לום ומירה מונת מיץ מתפוזים. מירי שבת. בליבם הם מברכים על חשקט שהאחיות שלהן גב' גרס כשולכה לאחיות. מירה מכינה כאבא לחם גב' גרס חושבת שהוא בכלל לא כל כך רב. ואבא מביט במירה שלו וחושב שיש לה עוד הרבה סרודת שהוא ואשתו לא יודעים, ומטכ להביח לה לנסות.

מירה משעשעת את מי גרס בפנטומים לא מחייבים. אבל עמוק בלב הם מתחילים לספור לאחר מהשי עה אחת עשרה, עי שנשמעות הנשיפות של אמא רב, המבשרות את בואה מעבר לדלת.

"גב' גרס מנסיקה להרגיש מרגע שהיא נכנסת הביתה ומתחילה להרגיש "עבד של שני מראויסים".

בר בכניסה למטבח היא מושבת בידה המגירה את כוס הקפה הלא שותיה עד הסוף של מירה ומניחה אותה בכיר. "מירלה" היא גוערת, "גם כשתחתני לא תורידו את הכלים לכיור אני לא אחיה לנצח כדי לשרת אותך. אמא לא תרדך אחריך ותנקה אחריך ותאטוף לך את הבגרים לאורך תקחי את זה בחשבון".

אמא רב מכין שוח הסימן שלו לנזרח לסלון, ומירה רב מכינה שחוקי הזה אבד. היא מייחסת את מצב הרוח הרע של גב' גרס למצב הרגליים והכאובות שלה. גב' גרס עצמה משייכת את מצב הרוח לחלומות הער נוח. משום מה היא חוזרת חזרה, מבוקר והמצוה אצל האחות, בחוסר מנוח. מירה לא מעזה לזוז. היא יודעת שכל תנועה קטנה שלה יכולה לגרום שואח מתמשכת. מי גרס מתחפר מאחורי העתון בסלון ומנסה לחשוב בבת, שכבר השני של דף העתון קיים לא כלום אחד גרול.

אמא רב מדליקה בנפרוד אחר את כל תלהבות ומושבת ברעש את הסירים מהמקרר ומניחה אתם בר עש עוד יותר גדול על הכיריים.

מירה ואבא שלה לא מרגישים רעב לארוחת צדדים של שבת. אבל הפעם הוו ברזל מעל לכל ספק, שגב' גרס לא תקבל סירוד לקצת אוכל ואפילו יוזה מבוטס בכל שיחה.

גב' גרס מנישה בעצמות, שהיא פשוט חייבת לדי בר עם מירה וישה שעה אחת קודם. היא מחליטה לנקוט במאסטיקה שלמרה עוד אצל אמא שלה. במלים אחרות ללכת ממכין לנשוא ונכחאות לקפוז אליו - גרס והפתעה חשבו מאור.

"מירלה", היא אומרת, "רישית שלום מהאחיות". מירה מודה ושואלת לשלום.

"שושנה, זו הגרשה נראית קצת יותר טוב, מה זה קצת, הרבה יותר טוב. רחל הקטנה זאת שלא גרושה נראית רע מאוד. אני אומרת לך מירלה מה שנישואין עושים לנבארים".

"מירלה אלי יש לך איזה ידיד שאת רוצה להזמין לארוחת צדדים, אליי איזה חבר מהקיבוץ". מירה רב מניחה בראשה לשלילה אם כי לא במרץ.

ב' גרס תמיד אמרה שלא מתנהגים מאהבה, מהי תונים משל וגבר צריך לבזרז מוכיטוב. שיחה מנומס וחוק. גבר חוק זה גבר בריא שלא צריך לרוץ בשביל כל יומיים לקופה, ולרוץ עם כוס תה כל שעה. והוא לא משתעל את כל החיידקים שלו על המיטה שישנים בה יחד.

וגבר גדול/חוק/בריא מוצאים או בקיבוץ או במשבו. ועבורה שועשים בישיבה עושה מחורים, ומחורים זה צרות נזרות עם בני חלים. וברכי טעורים מביאים אולקס ועצבנות.

לפי האמנה הוו הקפדה גב' גרס לשמור על קשר עם כל הקווינות שלה מהבשר, מהמורש ומחייבוב. פעם מארוות ומעם מתאחרות. אבל תמיד... מחפשת כשמינה היתה בת 14 אמא רב חישה נוער. כגילאי '14. כשמינה רב היתה בצבא, אמא רב איתרה חיילים נזורים. אבל בעישי מירה רב כבר עברה עי רים ושתים ממון וגב' גרס מתחילה לותייהש ומברר על גרושים אלגמנים.

את עיקר החישובים עורכת אמא רב בשמנות משי (המסור במסור דבא)

שבת מבע עד אחת

גליון מס' 1

הופיע

ימעידיבאע

נולד אח צעיר

ירחון גדול לילדים בגיל 11-7 עוד עיתון של יעריב כתבי-עת

עיתון צעיר וצבעוני

בוסטרים ומדבקות

כתבות וראיונות

חידות וקוויקס

מחיר גמול שנה (12 גליונות) - 45 ש"ח

העיתון יעלה למעטים בדואר

לכל ילד ציור וספר

העיתון יעלה למעטים בדואר

מחיר גמול שנה (12 גליונות) - 45 ש"ח

העיתון יעלה למעטים בדואר

ספרית מעריב

חדש - אם הבנות

מאת יהושע ברינאק

על רקע המסורת המפוארת של יוצאי בוברא, מתוארים חיי משפחה שנתונים ברוב מידה ודור, וסופם מביאם חזרה לטבע ולמציאות שבמציאות.

לחשוב בכל חזיונות הספרים בחיביו הארץ ובחזיונות ספרית מעריב

חלוצים, דרך מלך זאב וירושלים, חלל 16 חופים, בן-יהודה 29 • באר-שבע, קק"ל 90 ספרים מבית ספר - ספרית מעריב

המסך מן המסך הקדום

פתיחת. אלה הם מקור בלתי גרלה לציר של קורד טים חריש.

לפני אירוע משפחתי שבה מתישה אמה ונא עצמה, את בעלה ואת מירה. היא רואת לבד קטן רקע על המזמנים מפי חזני השמחה לפחות שבעים לפני. ובערב השמחה היא ממחרת את משפחת הדגם שלה והם נותנים שעה לפני התחלה הרשימה של החגיגה. אמה רב מוצאת לה קורבן שמכיר היטב את הנוכחים, ואת שארית הערב "מבלה" הקורבן חסד מירדעת הפלדה של גב' גרס, כשהוא מצג לא את המהירות. אמה רב מתייקק במח בקפדנות, את כל המ"ס ומסגנת את מי שלא בראה לה, ושוכנת אותו לעולם.

בצהרי אותה שבת יורעת מירה רב, שאמה שלה מתוכננת להיפטר מהמטען הערד המוריק, לה נמח והיא עומדת להקיא לפניו רשימה שסית ארובה ושי מורסה.

אמה רב משפחה את רגליה העייפות זו בו ומחיר וזנת לנחת על כסא המטבח מול מירה.

מירה לעומת זאת חושבת בלב, שמי שהולך אל אלוהים בשבוע בבוקר, מגיע אל מלשטיק כבר ומסר קצת מוח גללים נפחות וכואבות.

ג' גרס נרדם מאחורי הענן. מירה מקשיה בחרה לקול נדירות גלילות וחוץ יורעת שמשם לא תזוא לה הישועה. גב' גרס מותל מת המבוסס המבוהל של בנה ושמה כלם שמוחית אבא רב היא לא תורעית לפחות שלוש ירדק גוססות. מירה רואה איך גב' גרס מכוונת אליה את כל תותחיה לשונה ומתכוונת לשלח בה התמונה בנה שמציקה לה כבר הרבה שנות.

מירלה, מתחיקה גב' גרס, הקשיב לי מירלה אמה היא החברה הכי טובה שיש בעולם מירלה. אבל מירלה לא מקשיבה בכלל, מירלה מתחילה להיות עצבנית. אבא רב מתמרר בנהמה מאחורי השול, גב' גרס מבוהלת ומושכת מבט לכיוון המלך. מירה רב נקמטת פרץ תקוה - ומחכה לעזרה. אבל זו היתה רק נחמה שא, שיש לרובים כשהם עוברים מולחם לוחם כשבת בצורה.

מירה מרגישה שהשבת הזו היא מאכרת שלשה על עצמה. אמה רב מכינה בה מבלי לזהות שזו מירלה שלה שחוססת בתוך עצמה ועוד רגע תתמוצץ.

שלא תעזי להגיד לי מלה אחת את שומעת שזות מירה רב, שלא תעזי להגיד לי מלה בכל היום שלך. גב' גרס נרערת לרגע איך שאת רוצה מירה וסר אני רק רוצה שתרעי שאני אמות לך עם את, ואת תמטטיר על זה. אמה נרגעת. מירה רב קשה ונישט לארזון כלים - ועורכת שולחן מדייק. אמה רב מוחק מרק במצקת לתוך הקערת. מירה רב מרגישה מילה ופתר נורא. היא ניגשת לסלון, מעירה את אבא רב ושבים חזרים למטבח.

גב' גרס רואת להשאר בכל פינה שבה היא גבא את קצת ריח בושם. שלושה ממתחילים לאכול בלי מלה מיותרת.

בסוף הארוחה מתמוססים שלוש הדוכים על המ"ס שותל שבת כבה ומרבה - שבת של "בית" לפני שגב' גרס נרמדת. היא מורה בליבה לאלוהים שמיים עברת את סיוט השבת ונתון לה סימן עם האוטובוס תאשר של ש' 63.

גב' גרס עייני לא התרגלה.

פחד מוות

המסך מן המסך הקדום

פתיחת. אלה הם מקור בלתי גרלה לציר של קורד טים חריש.

לפני אירוע משפחתי שבה מתישה אמה ונא עצמה, את בעלה ואת מירה. היא רואת לבד קטן רקע על המזמנים מפי חזני השמחה לפחות שבעים לפני. ובערב השמחה היא ממחרת את משפחת הדגם שלה והם נותנים שעה לפני התחלה הרשימה של החגיגה. אמה רב מוצאת לה קורבן שמכיר היטב את הנוכחים, ואת שארית הערב "מבלה" הקורבן חסד מירדעת הפלדה של גב' גרס, כשהוא מצג לא את המהירות. אמה רב מתייקק במח בקפדנות, את כל המ"ס ומסגנת את מי שלא בראה לה, ושוכנת אותו לעולם.

בצהרי אותה שבת יורעת מירה רב, שאמה שלה מתוכננת להיפטר מהמטען הערד המוריק, לה נמח והיא עומדת להקיא לפניו רשימה שסית ארובה ושי מורסה.

אמה רב משפחה את רגליה העייפות זו בו ומחיר וזנת לנחת על כסא המטבח מול מירה.

מירה לעומת זאת חושבת בלב, שמי שהולך אל אלוהים בשבוע בבוקר, מגיע אל מלשטיק כבר ומסר קצת מוח גללים נפחות וכואבות.

ג' גרס נרדם מאחורי הענן. מירה מקשיה בחרה לקול נדירות גלילות וחוץ יורעת שמשם לא תזוא לה הישועה. גב' גרס מותל מת המבוסס המבוהל של בנה ושמה כלם שמוחית אבא רב היא לא תורעית לפחות שלוש ירדק גוססות. מירה רואה איך גב' גרס מכוונת אליה את כל תותחיה לשונה ומתכוונת לשלח בה התמונה בנה שמציקה לה כבר הרבה שנות.

מירלה, מתחיקה גב' גרס, הקשיב לי מירלה אמה היא החברה הכי טובה שיש בעולם מירלה. אבל מירלה לא מקשיבה בכלל, מירלה מתחילה להיות עצבנית. אבא רב מתמרר בנהמה מאחורי השול, גב' גרס מבוהלת ומושכת מבט לכיוון המלך. מירה רב נקמטת פרץ תקוה - ומחכה לעזרה. אבל זו היתה רק נחמה שא, שיש לרובים כשהם עוברים מולחם לוחם כשבת בצורה.

מירה מרגישה שהשבת הזו היא מאכרת שלשה על עצמה. אמה רב מכינה בה מבלי לזהות שזו מירלה שלה שחוססת בתוך עצמה ועוד רגע תתמוצץ.

שלא תעזי להגיד לי מלה אחת את שומעת שזות מירה רב, שלא תעזי להגיד לי מלה בכל היום שלך. גב' גרס נרערת לרגע איך שאת רוצה מירה וסר אני רק רוצה שתרעי שאני אמות לך עם את, ואת תמטטיר על זה. אמה נרגעת. מירה רב קשה ונישט לארזון כלים - ועורכת שולחן מדייק. אמה רב מוחק מרק במצקת לתוך הקערת. מירה רב מרגישה מילה ופתר נורא. היא ניגשת לסלון, מעירה את אבא רב ושבים חזרים למטבח.

גב' גרס רואת להשאר בכל פינה שבה היא גבא את קצת ריח בושם. שלושה ממתחילים לאכול בלי מלה מיותרת.

בסוף הארוחה מתמוססים שלוש הדוכים על המ"ס שותל שבת כבה ומרבה - שבת של "בית" לפני שגב' גרס נרמדת. היא מורה בליבה לאלוהים שמיים עברת את סיוט השבת ונתון לה סימן עם האוטובוס תאשר של ש' 63.

גב' גרס עייני לא התרגלה.

המסך מן המסך הקדום

פתיחת. אלה הם מקור בלתי גרלה לציר של קורד טים חריש.

לפני אירוע משפחתי שבה מתישה אמה ונא עצמה, את בעלה ואת מירה. היא רואת לבד קטן רקע על המזמנים מפי חזני השמחה לפחות שבעים לפני. ובערב השמחה היא ממחרת את משפחת הדגם שלה והם נותנים שעה לפני התחלה הרשימה של החגיגה. אמה רב מוצאת לה קורבן שמכיר היטב את הנוכחים, ואת שארית הערב "מבלה" הקורבן חסד מירדעת הפלדה של גב' גרס, כשהוא מצג לא את המהירות. אמה רב מתייקק במח בקפדנות, את כל המ"ס ומסגנת את מי שלא בראה לה, ושוכנת אותו לעולם.

בצהרי אותה שבת יורעת מירה רב, שאמה שלה מתוכננת להיפטר מהמטען הערד המוריק, לה נמח והיא עומדת להקיא לפניו רשימה שסית ארובה ושי מורסה.

אמה רב משפחה את רגליה העייפות זו בו ומחיר וזנת לנחת על כסא המטבח מול מירה.

מירה לעומת זאת חושבת בלב, שמי שהולך אל אלוהים בשבוע בבוקר, מגיע אל מלשטיק כבר ומסר קצת מוח גללים נפחות וכואבות.

ג' גרס נרדם מאחורי הענן. מירה מקשיה בחרה לקול נדירות גלילות וחוץ יורעת שמשם לא תזוא לה הישועה. גב' גרס מותל מת המבוסס המבוהל של בנה ושמה כלם שמוחית אבא רב היא לא תורעית לפחות שלוש ירדק גוססות. מירה רואה איך גב' גרס מכוונת אליה את כל תותחיה לשונה ומתכוונת לשלח בה התמונה בנה שמציקה לה כבר הרבה שנות.

מירלה, מתחיקה גב' גרס, הקשיב לי מירלה אמה היא החברה הכי טובה שיש בעולם מירלה. אבל מירלה לא מקשיבה בכלל, מירלה מתחילה להיות עצבנית. אבא רב מתמרר בנהמה מאחורי השול, גב' גרס מבוהלת ומושכת מבט לכיוון המלך. מירה רב נקמטת פרץ תקוה - ומחכה לעזרה. אבל זו היתה רק נחמה שא, שיש לרובים כשהם עוברים מולחם לוחם כשבת בצורה.

מירה מרגישה שהשבת הזו היא מאכרת שלשה על עצמה. אמה רב מכינה בה מבלי לזהות שזו מירלה שלה שחוססת בתוך עצמה ועוד רגע תתמוצץ.

שלא תעזי להגיד לי מלה אחת את שומעת שזות מירה רב, שלא תעזי להגיד לי מלה בכל היום שלך. גב' גרס נרערת לרגע איך שאת רוצה מירה וסר אני רק רוצה שתרעי שאני אמות לך עם את, ואת תמטטיר על זה. אמה נרגעת. מירה רב קשה ונישט לארזון כלים - ועורכת שולחן מדייק. אמה רב מוחק מרק במצקת לתוך הקערת. מירה רב מרגישה מילה ופתר נורא. היא ניגשת לסלון, מעירה את אבא רב ושבים חזרים למטבח.

גב' גרס רואת להשאר בכל פינה שבה היא גבא את קצת ריח בושם. שלושה ממתחילים לאכול בלי מלה מיותרת.

בסוף הארוחה מתמוססים שלוש הדוכים על המ"ס שותל שבת כבה ומרבה - שבת של "בית" לפני שגב' גרס נרמדת. היא מורה בליבה לאלוהים שמיים עברת את סיוט השבת ונתון לה סימן עם האוטובוס תאשר של ש' 63.

גב' גרס עייני לא התרגלה.

המסך מן המסך הקדום

פתיחת. אלה הם מקור בלתי גרלה לציר של קורד טים חריש.

לפני אירוע משפחתי שבה מתישה אמה ונא עצמה, את בעלה ואת מירה. היא רואת לבד קטן רקע על המזמנים מפי חזני השמחה לפחות שבעים לפני. ובערב השמחה היא ממחרת את משפחת הדגם שלה והם נותנים שעה לפני התחלה הרשימה של החגיגה. אמה רב מוצאת לה קורבן שמכיר היטב את הנוכחים, ואת שארית הערב "מבלה" הקורבן חסד מירדעת הפלדה של גב' גרס, כשהוא מצג לא את המהירות. אמה רב מתייקק במח בקפדנות, את כל המ"ס ומסגנת את מי שלא בראה לה, ושוכנת אותו לעולם.

בצהרי אותה שבת יורעת מירה רב, שאמה שלה מתוכננת להיפטר מהמטען הערד המוריק, לה נמח והיא עומדת להקיא לפניו רשימה שסית ארובה ושי מורסה.

אמה רב משפחה את רגליה העייפות זו בו ומחיר וזנת לנחת על כסא המטבח מול מירה.

מירה לעומת זאת חושבת בלב, שמי שהולך אל אלוהים בשבוע בבוקר, מגיע אל מלשטיק כבר ומסר קצת מוח גללים נפחות וכואבות.

ג' גרס נרדם מאחורי הענן. מירה מקשיה בחרה לקול נדירות גלילות וחוץ יורעת שמשם לא תזוא לה הישועה. גב' גרס מותל מת המבוסס המבוהל של בנה ושמה כלם שמוחית אבא רב היא לא תורעית לפחות שלוש ירדק גוססות. מירה רואה איך גב' גרס מכוונת אליה את כל תותחיה לשונה ומתכוונת לשלח בה התמונה בנה שמציקה לה כבר הרבה שנות.

מירלה, מתחיקה גב' גרס, הקשיב לי מירלה אמה היא החברה הכי טובה שיש בעולם מירלה. אבל מירלה לא מקשיבה בכלל, מירלה מתחילה להיות עצבנית. אבא רב מתמרר בנהמה מאחורי השול, גב' גרס מבוהלת ומושכת מבט לכיוון המלך. מירה רב נקמטת פרץ תקוה - ומחכה לעזרה. אבל זו היתה רק נחמה שא, שיש לרובים כשהם עוברים מולחם לוחם כשבת בצורה.

מירה מרגישה שהשבת הזו היא מאכרת שלשה על עצמה. אמה רב מכינה בה מבלי לזהות שזו מירלה שלה שחוססת בתוך עצמה ועוד רגע תתמוצץ.

שלא תעזי להגיד לי מלה אחת את שומעת שזות מירה רב, שלא תעזי להגיד לי מלה בכל היום שלך. גב' גרס נרערת לרגע איך שאת רוצה מירה וסר אני רק רוצה שתרעי שאני אמות לך עם את, ואת תמטטיר על זה. אמה נרגעת. מירה רב קשה ונישט לארזון כלים - ועורכת שולחן מדייק. אמה רב מוחק מרק במצקת לתוך הקערת. מירה רב מרגישה מילה ופתר נורא. היא ניגשת לסלון, מעירה את אבא רב ושבים חזרים למטבח.

גב' גרס רואת להשאר בכל פינה שבה היא גבא את קצת ריח בושם. שלושה ממתחילים לאכול בלי מלה מיותרת.

בסוף הארוחה מתמוססים שלוש הדוכים על המ"ס שותל שבת כבה ומרבה - שבת של "בית" לפני שגב' גרס נרמדת. היא מורה בליבה לאלוהים שמיים עברת את סיוט השבת ונתון לה סימן עם האוטובוס תאשר של ש' 63.

גב' גרס עייני לא התרגלה.

מועדון צרכנים לקוראי מעריב בחסות חב' גרין קארד

מועדון הרהיטים 89

איכות • איכות • יוקרה

פרטים בבתי העסק
המתפרסמים בעמוד זה

\$100 * על כל קניה

אלמחוזתפנה
ומכירה:
חד' התנחל 36
אזור התעשייה
החדשה באש"ף
(ל"ד נעלי גל)
03-961424.70
פומח תקוה:
חד' אפסל 23
בית פרינסטון
03-960099.70

מפעל: חד' היחסיים 8, אזור התעשייה החדשה אור יחדה, 70, 03-347170

יצור ושוקק והיטים
למוסדות, בתי מלון וליחידים

מפעל: חד' הטרדה 21, חולון 03-803607, 803701.70
אולם תצוגה: נחל בנימין 132, נול 03-827230

הקו החדש
של אריוס

ניתן להחליף
ראשון צ: רחמי"ד, שובר - א. חנניה
חד' ירושלים 83, מל 03-9614617.70
חולון: כלים - האורנים 12
א. חנניה 70, 03-5692961.70
מחנה-תקוה: גלדים -
חד' מרכנס 54: א. חנניה סגולה
70, 03-916929.70
אור יתקן: רחמי"ד חאמיס את
סטר בע"הריו היצירה 6
70, 03-347202.70
נתיני: רחמי"ד עילית -
70, 053-332952.70
חיפה: ענברית בין מנדל
חנניאיים 70, 04-672682
ירושלים: לובי - יד חנוני 16
א. חנניה תלפיות 70
02-712940
אשקלון: צדוסי מסר -
חד' קין קינסת 6
70, 051-24461.70
באר שבע: רחמי"ד סטייל -
עמק שרת חד' חבדיק 13 (חול)
ג. חנניה 70, 057-76446.70

רהיטי רביד

דגם פנדה

חד' התחיה 14 יפו מול איסטדין בלומפילד
70: 824615, 03-810823

רהיטי קיבוץ שמרת הזורע
רהיטי איכות לאורך זמן

איכות אמנות ושמורת ללא תחרות

את הסגנון שאהבתם בזה
תמצאו עכשיו בזה
לגור - חנות המפעל: חד' אפסל 22, ק. ארץ פית 70, 0228388

עופר: "למה דווקא אני?"

(המשך מעמוד 11)

אילנה אמנית, ציירת, בספר עצמו לא ראתה יפה. היער האיש שלם הוא קיום תערוכה כל שנה ביום השנה שלו. "זהו לו חשוב שאני אצילת. הוא לקח אחריות עלינו, ועלי באופן מיוחד. ראו לי פעם את אמר לדפא: 'לאבא ואמא נרא קשה'". חסם אני לא יסלם ורפסות.

"ברגע שציירתי אחרי מותו, מה יכולתי לצייר - אותו. אז היום זה כבר לא כל כך יסיר. התחלתי אחרת. היום זה צורך. כמו לאכול, כמו לישון, כמו ללכת, קודם זו היתה עבודה עם ידע, היום אני לא יסלם לעשות ציורים חסרי מתייבות".

ביום הולדתו העשירי, הבין עופר תחילה, בן 70, שנראה כמו שירבוטים לא מתוכננים, הוא חרץ בחסות 9+1. כמו ספירת מלאי אישית. אחרי כך זה חרץ לפר טיב חורר בציונים של אילנה. בציון שלה, במידה מסוימת, היא ממשיכה אותו, או הוא ממשיך אותה. ש מה המשך.

"אם לרוב עמר" אמרת אילנה, "עופר לא היה לבר. הוא לא היה עוזב. הבעיה של ילדים אחרים, אמרה לנו אותה האחות, שהם חשים עוזבים. רובם הם הם מתנה לילד שרגיש שכל העולם עובד אותו, אבל ההורים לא. ההרגשה הו שמתמודדים ביתר. לכן היתה משמעות כל כך גדולה לגניעה שלי בך, אני גנתי יתר מריי סימביוטית איתו. כריעבך אני שמתה שני בו. איתו. היתה שם עובדת סוציאלית שאמרה שני יתר מריי סימביוטית איתו. כריעבך אני שמתה שני היה הרכה יותר חזק ממני לאורך כל הדרך. בציון, רואים את היוקנות של. הוא היה ידע את הכוח, את הכבי שנסתיי להחסי".

י"ש, היא אמרת, גם המרשים והמכנים. אינפורמציה שיתחלף הצידה איפה אפשר להשיג תרופות בנור מסיימת, למשל גול או אבקת במקום כדורים. מרשים ועתה שכן מתייחסת לכל האנשים באופן שווה". קממני מוענת כנגד "היירידן גורמן הוה, שאמר שמתכנת שהיהוה אשמה בנאצים ובקולוניאליזם... אני חשבת שהוא כלל לא קרא את ספרו, שכן מעולם לא אסרתי זאת. אמרתי שיתכן כי דעות המערב קשר רות לתופעות אלו. בכל מקרה, היא מסכמת, "זהו ספר בדיו. מדוע אסור לומר שהמערב מגיע לו דעתי מותר לגיבור לומר כל מה שהוא רוצה. היא ר"ק רק דמות בספר".

בויקו נגד כסח

(המשך מעמוד 16)

ואז היה מאוחר מדי. לא היה להם כסף לביצוע הפלה מלאכותית. נוח גולר.

נח היה הציר המרכזי בחייה של קממני. הוא בן 21 היום ומתפקד כרמתי של חינוך גורמלי בן 18 חרשים - בימים היותר מוצלחים שלו. לפני כשנה, כאשר הבין צוות תוכנית הטלוויזיה האמריקנית "60 דקות" משרד עם משפחת גרינבלד, נח חול פנימה והוצעה מהמור נה, ילל לעצמו, מולל חולש שמכיות, והפסיק לרעועים מעטים, רק כשהיו לו התפרצויות זעם. נראה היה כאי לו מעט מאור אנושיות ממותרת מאחרי פניו האסי תחית היפות.

אחד הורבים היכולים להציר על הוועה שבחיים במחיצת נח היה כאשר המראין בתוכנית, דן רדרי, שאל את גרינבלד על אודות אחד התקעים בספריו, בו דיבר על החששות פן ביום מן הימים ירצח את בנו "הריגתו תהיה מעשה חסר. מותו הפסיק לפעול ממנו, וגם גופו ממעט אינו מתפקד. חששתי מות, אולם היום אני יכול לרמיין את עצמי הרג את בני, לא בחנון מסודר אלא כעבודה".

גרינבלד הודה כי אות הסיבות שכתב זאת היתה כדי למנוע מעצמו אפשרות מעשית כזו: "לאחר שקיי מת ודאגה בכתב, לא הייתי יכול לעשות תאונה מכי נית עם נח".

לאחר שמהלך הלב של גרינבלד הפכה את ההיים עם נח לבלתי אפשריים, נבצע חוריו לרעיון האשמה. היום הוא חי במסור למבוגרים, והם מבקשים אותו אות לשבועיים.

תוך כדי טיור בביתם, שעל קירותיו תלויות תמונות שמן של מסביר קממני כי בגלל נח, שהיה הציר המרכזי של חייו, הפסיק לצייר, הואיל והיה זה בלתי אפשרי במחיצתו. במקום זה הואל לכתוב. שנים ארוכות של טיול בנוח הותירו אותו וועמ - על גורלה, על כך שאין מוסדות טיפוליים טובים יותר, ועל בעלה, שהותיר לה את עיקר הטיפול. בספר "פסח" היא מספרת רת איד בנה המפגר ראו לה לתעמוקה 24 שעות בימי מה "הוא נוצח את ציפורניו ואת שיניו לוחך ראשה, בהותירו צלקות. יום אחד, היא חשבה, הילד הזה יהרג אותה".

רובו של "פסח" הוא עלילת תמית וחסרת ערך. מיקי, המתכנת, מגיעה לגייריק לבלות חופשה עם בעלה, אל, ועם בנו הצורמלי, בהותירם את בנו המגרי בל בקליפורניה. מיקי ציטתה לוחשה זו זמן רב, אולם משפתחו של אל מסצירה בהם להשתתף בסדר. מיקי היא אתאסיסית, המתנגדת לכל טקס דתי. במהלך הסי דר היא מרגבת יותר ויותר ממה שראה לה כצביעי תם של יודים, שנמהלך השנה אינם חרשים, ומתאום בפסח הם מקטינים באריות על קדושת החג. לבסוף, בהשפעת עלילת ההגרה והשתחררות העברים היודים מפרע - מיקי נושטת את המשפחה.

קממני מעולם לא נשמה במקום זה מיתחן עצמה ככותבת את הספר. תאור גיטתה של מיקי הוא של אשה מגדלת, בעלת מראה גרוטסקי, המתקעקעת להרוחק לוחך בגדים ולחזותם ודוחפת תינוח בשר שמי נרגים בין שפתיה המרוחות בליפסטיק כבד. תאורי המשתתפים כליל הסדר והסדר עצמו, פגעו במיוחד באנשים שיצא להם להשתתף בסדר. מומיקי מיינגלד, יפנית הנשואה לאמריקני, כתבה לעתון "ניויריק טיימס" מכתב, בו תרגמה קטעים פוגים עים במיוחד: "האותיות העבריות נראות כמו שרים קטנים המקציפים מעלה ומטה". את העיניים והמשתתפים בסדר, אשר אינם שומרים על כשרות בביתם, היא מכי בנו "סנטימנטלים חמדניים, הרוצים להינות משני

(שרות ילום אנגלים פייטס)
הביאה לדפוס דפם מעור

שחמט

שאלה הק

מלחמת ק' בק'

פירא דורש מקספורד עיתונג על ביטויים מעליבים שאמר אשתדק במחילה, לאחד הדוברים עם קרסוב. נשיא פירא, מלונסו קמפומנס, שיגר מכתב לאיגוד השחמט המדייני וציון כי במסיבת עיתונאים או הגרד קספורד את פירא כ"כסנוק של המאפיה" וטען שיש שחיתות בפירא.

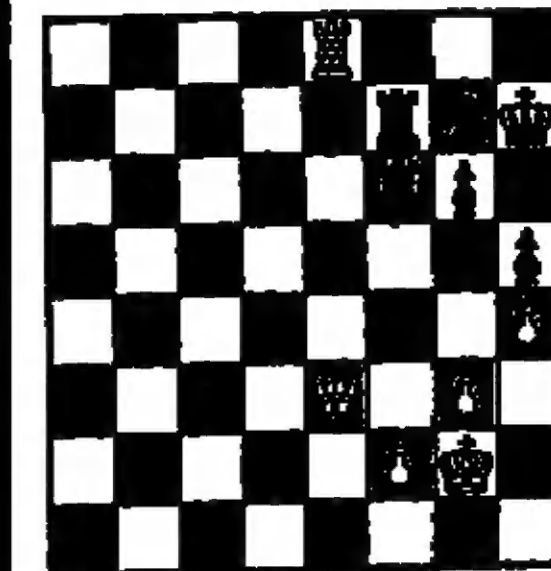
במכתב מברר קמפומנס את קספורד, ששגר או על תוארו (ברכה מאוחרת, כמעט שנה לאחר האירוע...). קמפומנס מוסיף שאם לא יתנצל קספורד, יידון חתול באסמח הכללית של פירא, במהלך האלימפיאדה בס' לונדין בנובמבר.

בכך מתעורר מחשד הסכסוך הנזקק בין שני האישים, שהחל כשהדוברים קמפומנס בדוקרב והדוברים וביסלון, לאחר שקרסוב התמסר כליל, אי שהוביל 315. קספורד לא סלח לו ואת הכשטן או קמפומנס במסיבת עיתונאים במסגרת ש"שני הדוברים מושיטים" עם קספורד ודבר הכוונה באומץ "שקרא אני מוכן להמשיך". כבר אי האשים קספורד את קמפומנס שהוא גזל ממנו סיכוי להיות אלוף עולם. קמפומנס חסדף לנשות לטובת קרסוב, וכשניצח קספורד בדוקרב המוחזר בנובמבר 1985, קרע קמפומנס דוקרב-נומלין לשברואר 1986, שחזות מתי שנה לאחר נצחונו של קספורד. החלטה המזמנה נחנה סיכוי נוסף ולא מצדק לקרסוב, בניגוד לשיטה שקבעה פירא עצמה: תחרויות אזוריות וחזר רות מועדנים ורק המנצח מתמודד בקרב הבתר. איש לא העז לטעון נגד קמפומנס שהוא עצמו מפר את החלטת פירא.

התנגדותו הנמרצת של קספורד אילצה את קמפומנס ל"לוחזר" לא על דוקרב-נומלין אלא על המועד, שנקבע לילי 1986. בסיועו של שמו אשתדק קספורד על תוארו במתנחה של 1212. או הוליס לעקף את פירא ואת קמפומנס אמנים את איגוד רבי האמנים נאירא, המרכז 25 סובי רבי האמנים בעולם מכל המדינות ומקיים תחרויות משלו בדיקת רוב ובפרטים גבוהים. קספורד השכיל למשוך אליו אשיליו את קרסוב, יריבו העליון.

קמפומנס פתח בתקופת-נגד תחרויות "שח אקטרי" כי נוצר שעה לאיש, וכדי למשוך שחקנים רבים "ניר" רבי תוארי רב-אמן למנצחים, לרבות תואר אלוף עיר למ... קספורד הגיב שכבר יש אלוף עולם ואין צורך בשני. הדבר מעיד כמה עמוקה האהבה בין שני האישים. אגב, קרסוב שגר אמנים לקמפומנס דירדו והשתתף בתחרות הראשונה מסוג זה, שנערכה בסמיר, אי שהוא משתייך לאירא. את התעניין ברבר חצי שעה לאיש שאב קמפומנס מ... קספורד, שנחנה שיטה זו כדי למי שוך לתחרויות השחמט קל צושים גדול. לרעיון אין משחק רגיל נחנה שעות משך ציבור רחב. אולם מסי חק שיימשך לכל היותר כשעה ימשך רבים, בשל המי תח והרעיונות שבו, משך כבודיגל וכדומה. וזה ויקע למלחמת ק' בק', והשעם לא קספורד-קרסוב, מוכ, אלא קספורד-קמפומנס.

סיום מס' 148

המשחק האול-קטקס באליפות אנגליה נמשך ממזב וז (מס' 41) עד חמטס ה-88 ונמתיים בחיקו. אולם האול חמטק באן זכיה.

בולים

אליעזר בן

הולנד ואוסטריה

מלאות 75 שנה לייסוד אוניברסיטת ארסמוס ברוטרדם ובמלאות 100 שנה לפילדלפיא וולבג' יונה באסטטרס, מונמקים בחולני 2 בולים בערך 75 סנט כ"א, המציגים את הוויינים. כן הנמס בול של 75 סנט במלאות 200 שנה לאוסטרליה.

משפחה חרדית

נמיר הידועה בתוקרמותה בתחומים סוציאליים, בוצה לפני 5 שנים, מועצה לאומית לאם ולא נשאה הילד שלה. במלאות 5 שנים לפעילות המועצה, מונמס ב"ב בסמטמבר בול בערך 3.50 סנט, הנמציג אשה, ילד ואם שמה של המועצה, שהקמה ארגון נים במשך ערים ארגונים אלה כוללים עובדים סוציאליים, עורכי דין, פסיכולוגים, מנהלים ודופאים. רובם מתגוררים לעזרת האמהות ולא נשואות וילדיות. מוזיאון בקלדוניה החדשה

הבניין העומד משנת 1870, חדרש ונהגך עתה למוזיאון היסטורי של המושבה החרדית - קלדר

ברידג'

דוד בירמן

הגנה של צעירים

אלימות אירופה לצעירים הסתיימה בתחרש יולי כנצחונה של נבחרת צרפת. אחת הנבחרות המפתיעות שנאבקו על הכתרה באליפות הייתה נבחרת יוון, שהגיעה לבסוף למקום החמישי. הוגר הכביר של נבחרת זו, קסינידיס - לירקס, הציג רמה טובה וזכה גם לפרס על התנהגות הטובה ביותר שנראתה בתחרות. ויד שולחן לקוחה מהמפגש נגד נבחרת ישראל.

מחלק צמון, איש אינו פגיע

צמון	מזרח
♠A J 9 6 4	♠K 8 7 3
♥6	♥A 10 5 2
♦K J 9 8 6 3	♦A 7 5 4
♣A	♣6

צמון	מזרח
♠A J 9 6 4	♠K 8 7 3
♥6	♥A 10 5 2
♦K J 9 8 6 3	♦A 7 5 4
♣A	♣6

הדעה סביר לאור אי היותאמה בסדרות השונות. היציאה תחת מלכה קלאב. זו היתה תחילתה של הגנה מצויינת ומשחק טוב של הכרוז הישראלי.

הכרוז, טור, זכה באלוף קלאב והחל לפתח את סדרת הדיאמונר. לירקס, במרת, זכה בדיאמונר השני ומיר הכוין בכניעת המעברים (Communication) של הכרוז. לכן הוא משך את האלוף וארס ויצא בדיאמונר מיד.

ניה החרדית. הבניין ותוכנו מוסייע על בול בערך 120 פנלס.

האוצר הלאומי היפני

בני בולים שהנמס בשן בערכים של 60 ו100 יין, מציגים בניינים ופסלים עתיקים מהשושלת מינ (שנת 892) וגשק עתיק קבור באדמה, לאחד את המלחמות בין הכושנים ביפן.

120 שנה לבית הדין העליון בחורבניה
שנת 1868 היקס בתורכיה בית הדין העליון עי הולט. הוא פעל באיסטנבול שוף ימי האוס ריה העותמנית. מר 1935 נמצא בית הדין באוסקה. נמל אות 120 שנה לארוע זה הנמס בול בערך של 80 ליה המציג מאוזן צדק על רקע מפת תורכיה. לשי העסק, נבחרים השוטפים לבית הדין העליון בהצבעה חשמה ע"י המועצה העליונה המורכבת משוטפים ועורכי דין.

צמון	מזרח
♠A J 9 6 4	♠K 8 7 3
♥6	♥A 10 5 2
♦K J 9 8 6 3	♦A 7 5 4
♣A	♣6

צמון	מזרח
♠A J 9 6 4	♠K 8 7 3
♥6	♥A 10 5 2
♦K J 9 8 6 3	♦A 7 5 4
♣A	♣6

הכרוז הגיח את ה-9 מרחומם ומרח אישור ל-9 לכות בלקיחה בתוכסיו את ה-7. וזה זה מוהל מבריק של מורת, שהכניס את הכרוז למצב לחץ מעניין מאד.

הכרוז השליך בכחנות את המלכה הארס על ה-9 ספייד, אולם מוח על הכרוז להשליך על הלקיחה הבאה, שבה זוכה מורת עם המלך ספייד.

"סימונס" - מזרון הקפיצים החדשני מיוצר ומשווק בישראל עפ"י זכיון הידע האמריקני

מזרון קפיצים חדשני, "סימונס ביוטיקס", משווק בימים אלו ע"י חברת "סימונס-ישראל" ומעורר ענין רב בחנויות חרדיות. המזרון מיוצר עפ"י זכיון בלעדי שהוענק למשקיעים הישראליים ע"י "סימונס אר"א", שחיה אחת החברות המובילות בעולם בתחום מזרונים חזקת.

מזרון "סימונס" מוגדר כימזרון גוף, בשל מבנהו הנמוך הממוח. המזרון מורכב מקפיצים המורכבים כל אחד בגודל בתוך "כיס" ושורות "כיסונים" מחוברות זו לא רק במרכזו. מזרונ קפיצים אחרים - מורכבים ממערכת קפיצים המתוברים ביניהם בחלקם העליון ובחלקם התחתון.

מבנה מיוחד זה מעניק את התמיכה המתאימה ביותר לכל אחד מחלקי הגוף בגודל ומאפשר לבני חוגג לנוח בהמשיות בשנתם. מכיוון שהקפיצים מתמקדים באופן עצמאי אין תגובת לרשרת מקפיץ לקפיץ וחלקו של כל אחד מבני חוגג נשאר רגוע.

ברכות לחצי אלקטרוניקה רח' בית הפועלים 4 וחובות

לרגל זכייתכם באות המוצר והשירות הנבחר

לחצי אלקטרוניקה
צורר ברכות
והמשך שיתוף פעולה פורה

מחלקים:
פילוט, גרונדי, רוונטה
GRUNDIG PIONEER

לחצי ידידנו

מישב הברכות והאיחולים
עם קבלת זמאות
קריסטל

חנות קריסטל
מכונות ומוצרי
חשמל בע"מ

ללביא קרמיקה
ומוצרי בנייה בע"מ
בית זכיותם באות המוצר הנבחר
מחלק: רח' העצמאות 32
טל: 08-562185, 08-563016

ללביא קרמיקה
ומוצרי בנייה בע"מ
בית זכיותם באות המוצר הנבחר
מחלק: רח' העצמאות 32
טל: 08-562185, 08-563016

ללביא קרמיקה
ומוצרי בנייה בע"מ
בית זכיותם באות המוצר הנבחר
מחלק: רח' העצמאות 32
טל: 08-562185, 08-563016

ללביא קרמיקה
ומוצרי בנייה בע"מ
בית זכיותם באות המוצר הנבחר
מחלק: רח' העצמאות 32
טל: 08-562185, 08-563016

מזרון סימונס דורג במקום הראשון בסקר שערך איגוד חרדנים באר"ב בתחום המזרונים. במסגרת חסר נבדקו 32 מזרונים עפ"י מדדים של התאמת לגו, אורך חיי המוצר, טוחות וקשיות בגלל איכותו הייחודית עמד מזרון סימונס בכל המבחנים בדורג הגבוה ביותר.

הטכנולוגיה ליצור מזרונים בשיטת הקפיצים העצמאיים פותחה ע"י "סימונס אר"א" לפני כ-15 שנה, אך היתה יקרה מאוד לייצור. רק בשנים האחרונות מצא אחד מממנדיס תחבירה פטנט לייצור המזרונים במחיר מטרתי. המצאתו מעוננת כיום כ-46 פטנטים בינלאומיים.

"סימונס ישראל" משווקת כיום ארבעה סוגי מזרונים שמחירים נע בין 700 ש"ח ו1,200 ש"ח. חלב קפיצי בכל סוג המזרונים אחד חכם נבדלים זה מזה במעטפת בלבד. ביקורתי שבין המזרונים, הנקרא WORLD CLASS, משולבת "שכבת פינוק" המעניקה נוחות מיוחדת לרכוש על המזרון. את המזרונים ניתן לחשוף בחנויות חרדיות והמובחרות ברחבי הארץ.

ברכות לא.א. חסון מפעל לחיתוך שיש

לרגל זכייתם באות המוצר והשירות הנבחר

לא.א. חסון
המשך פקילות משוחזרת
ש. חסון

ללא.א. חסון
צורר ברכות
המשך עבודה פורייה ושיתוף פעולה

לא.א. חסון

אלי בן ארי
קובצות לבטוח
יעוצ חכמן בבטוחים עסקיים ואישיים
רח' בן מרון 14 דלית, טל: 052-540110

לא.א. חסון
מפעל לחיתוך שיש
ברכות לחיתוך
מחלק: רח' העצמאות 32
טל: 08-562185, 08-563016

ברכות למיני גולף
רח' שפרינצק 21, נתניה
לרגל זכייתם באות המוצר הנבחר

למיני גולף
ברכות לקבלת הזאות חתירות
דירות נתניה
מחלק: רח' העצמאות 32

למיני גולף
שטראוס נתניה
מברכים את
חמיניגולף
עלו וחצליוח

למיני גולף
המשך שיתוף פעולה פורה
מפונדק החוף
חוף סירונות
נתניה